

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Право

Забрати не можна залишити?

або Як громаді захистити свою землю

Голова Верховного Суду України Ярослав РОМАНЮК

▶ СТОР. 4—5

Резонанс

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

▶ СТОР. 7

Життя в окупації

«Нехай лише почнуть нас визволяти: ми зсередини допоможемо»

▶ СТОР. 8

№ 14 (6268) СЕРЕДА, 27 СІЧНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Місія Ради Європи вже у Криму

Місія Ради Європи, очолювана спецпредставником Генерального секретаря РЄ Жераром Штудманом, розпочала роботу в Криму. Делегація пробуде на півострові до кінця тижня. **Як повідомили в пресслужбі МЗС,** «візит Жерара Штудмана на незаконно окупований півострів є результатом консультацій між Міністерством закордонних справ України та Секретаріатом Ради Європи, що тривають, з приводу можливості забезпечити безперешкодний доступ на територію окупованого Криму основних конвенційних і моніторингових механізмів Ради Європи та інших міжнародних організацій. Зазначений візит відбувається після відвідування Жераром Штудманом Києва, де він мав низку зустрічей, в тому числі з керівництвом МЗС України». Меджліс кримськотатарського народу готовий надати місії всю інформацію про порушення прав людини в Криму.

Переговорний процес потребує обновки

Сьогодні в Мінську відбудеться планова зустріч Тристоронньої контактної групи з врегулювання ситуації на Донбасі. Напередодні своє засідання провела підгрупа з політичних питань, які на цьому етапі є каменем спотикання переговорного процесу у форматі Україна—ОБСЄ—Росія. РФ і її підшефні сепаратисти «ДНР»/«ЛНР» вимагають від Києва виконати політичну частину Мінських домовленостей — внести зміни до Конституції стосовно децентралізації з «особливим статусом» Донбасу, провести вибори на окупованих територіях і амністувати бойовиків. Українська сторона, у свою чергу, наполягає на первісному трактуванні плану «Мінськ-2»: повне припинення вогню, обмін заручниками, виведення російських військ і контроль над держкордоном. І тільки після цього можливий розгляд питань, пов'язаних із подальшим устроєм і порядком на постсоюзному сході нашої країни.

▶ СТОР. 11

Перевиборам у Кривому Розі — бути!

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 26 січня

Першим питанням парламент розглянув проект постанови про скасування рішення Верховної Ради України від 23 грудня 2015 року про прийняття в цілому як закон проекту закону про проведення позачергових виборів криворізького міського голови (проект народного депутата від Опозиційного блоку Михайла Папієва). Автор постанови аргументував її тим, що рішення про перевибори у Кривому Розі (законопроект №3613), на його думку, було прийнято з порушенням процедури.

Комітет Верховної Ради з питань Регламенту, за словами першого заступника голови комітету Павла Пинзеника, визнав, що під час ухвалення закону були певні порушення Регламенту. Однак зауважень від інших депутатів не надійшло, тому комітет рекомендував визначитися сесійній залі. Голова Верховної Ради Володимир Гройсман наголосив, що внесення цього проекту постанови забороняє йому підписати закон про перевибори у Кривому Розі. Наразі під час голосування постанова М. Папієва набрала лише 40 голосів. Це означає, що Голова Верховної Ради отримав юридичне право підписати закон. «Що я і зроблю, як і обіцяв, — запевнив В. Гройсман, коментуючи голосування. — А тим, хто лякав людей різними страхами, змушував їх до голодування, хай буде соромно, коли вони дивляться на себе у дзеркало».

Як відомо, 23 грудня Верховна Рада достроково припинила повноваження криворізького міського голови Юрія Вілкула і призначила позачергові вибори криворізького міського голови на 27 березня 2016 року.

▶ СТОР. 2

Ігор Кононенко, Сергій Рибалка.

Рефат Чубаров, Сергій Куніцин.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОДІЇ

Зекономили газу на понад сто мільйонів гривень

Переведення на Вінниччині на альтернативні види палива 270 котелень дало можливість скоротити споживання природного газу на суму майже 110 мільйонів гривень.

За словами директора департаменту житлово-комунального господарства, енергетики та інфраструктури Вінницької ОДА Сергія Волкова, торік від використання газу відмовилися 75 котелень бюджетних організацій, ще на 48 тривають роботи з їх переведення на інші види палива. «У перспективі всі котельні закладів соціальної сфери працюватимуть на альтернативному паливі, — наголошує Сергій Волков. — Це передбачено обласною програмою енергозбереження. У кожному з 27 районів краю є в середньому десять бюджетних закладів, приміщення яких опалюють не дорогим природним газом, а дровами, трісками, тюкованою соломою, пелетами, іншим альтернативним паливом, **передає наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

У більшості районів боргів немає

На Чернігівщині, як повідомили в облдержадміністрації, загальна сума боргу підприємств перед найманими працівниками на початок року становила 19 мільйонів гривень. Директор департаменту соціального захисту населення Олег Русін наголосив, що робота з ліквідації заборгованості триває. Лише в грудні сума невиплаченого зменшилася на чверть. Він зауважив: «Найбільшим боржником були і залишаються ПАТ «Чернігівбуд» та його структурні підрозділи. Варто зазначити, що сільськогосподарські підприємства області повністю розрахувалися з робітниками». Немає боргів із виплати заробітної плати в підприємствах 15 районів області із 22, **повідомляє наш власкор Василь ЧЕПУРНИЙ.**

КОРОТКО

■ На офіційному сайті Кременчуцької міськради триває електронне голосування щодо зміни назв вулиць. Свої думки з цього приводу та власні пропозиції висловили вже майже півтори тисячі мешканців міста, **повідомляє наш полтавський власкор Василь НЕЇЖМАК.**

■ У районному спорткомплексі селища Чорнобай запрацював оновлений плавальний басейн, який опалюється альтернативним джерелом енергії і має автономну котельню, **передає наш черкаський власкор Ліна ЛЕБЕДЕНКО.**

■ В одному з магазинів «Спортліги» в Тернополі щасливчик купив лотерейний білет і виграв три мільйони гривень. Це перший джек-пот у новому році, **інформує наш власкор Людмила НАКОНЕЧНА.**

Станом на 1 січня 2016 року інвестиції у приватизовані підприємства зросли на 2,3 млрд. грн. *(Урядовий портал)*

Перевиборам у Кривому Розі — бути!

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 26 січня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Потім парламент розглянув низку законопроектів, які повернулися із президентським вето та пропозиціями. Верховна Рада ухвалила із урахуванням пропозицій глави держави проект закону «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо встановлення відповідальності за порушення законодавства у сфері підтвердження відповідності, виготовлення, виробництва, реалізації, придбання продукції, робіт та послуг у військовій сфері» (№1793).

Представник Президента у Верховній Раді Степан Кубів поінформував, що глава держави вважає за необхідне змінити строки набрання чинності закону: встановити, що цей закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня опублікування цього закону. Це надасть змогу Кабінету Міністрів протягом місяця вжити заходів щодо вдосконалення національної системи стандартизації продукції оборонного призначення, а також продукції речового, матеріально-технічного забезпечення для військових формувань.

Профільний комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, за словами його голови Андрія Кожем'якіна, одностайно підтримав пропозиції Президента та рекомендував парламенту ухвалити закон у новій редакції. З другої спроби парламент підтримав пропозиції Президента — 227 «за».

Депутати не подолали вето Президента на закони «Про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо часткового фінансування санаторіїв-профілакторіїв вищих навчальних закладів» (№1865), «Про внесення змін до Закону України «Про організацію оборонного планування» (нова редакція) (№1547), «Про органи внутрішніх справ» (№2561). Відтак ці закони вважаються відхиленими.

У цілому прийнято урядовий проект про внесення змін до Закону «Про державне оборонне замовлення» щодо формування та виконання державного оборонного замовлення (друге читання) (№ 2090а).

Метою законопроекту є вдосконалення механізму формування основних показників державного оборонного замовлення, а саме:

— упровадження системи формування проекту основних показників державного оборонного замовлення на трирічний період;

— затвердження Кабінетом Міністрів проекту основних показників державного оборонного замовлення протягом місяця з дня набрання чинності Закону про Державний бюджет на відповідний рік;

— застосування норми, що закупівля озброєння та військової техніки, військової зброї та боєприпасів до неї, а також їх модернізація та ремонт, має здійснюватися виключно за оборонним замовленням;

— покладення на уповноважений орган функції з надання роз'яснень щодо застосування законодавства у сфері оборонного замовлення;

— надання державним замовникам права розпочинати процедури відбору виконавців до затвердження основних показників оборонного замовлення;

— введення норми щодо неукладання компенсаційних (офсетних) договорів в умовах особливого періоду, введення надзвичайного стану та у період проведення антитерористичної операції тощо.

Секретар Комітету з питань національної безпеки та оборони Іван Винник, представляючи законопроект, наголосив, що це — системний законопроект, який врегульовує порядок державного оборонного замовлення, систему державних закупівель для Збройних Сил та інших військових формувань, у тому числі й під час особливого періоду — воєнного чи надзвичайного стану. Під час доопрацювання законопроекту до другого читання до нього надійшло 13 поправок, із яких 9 враховано. Після сигнального голосування законопроект набрав 229 голосів і прийнятий у цілому.

Депутати вітали з днем народження своїх колег Михайла Добкіна та Сергія Мельничука.

* * *

Під час перерви лідер фракції Блоку Петра Порошенка Юрій Луценко, коментуючи журналістам вранішні заяви лідерів фракцій щодо діяльності Кабміну, висловив сподівання, що до питання відповідальності уряду справа не дійде. Луценко зауважив, що фракції БПП та «Батьківщина» формалізують свою пропозицію про звіт і про діяльність уряду окремою заявою.

«Йдеться не про війну з прем'єром, бо наша фракція понад усе цінує результат. Ми хочемо відокремити «чорних і білих овець» у складі Кабміну, — сказав Юрій Луценко. — Ми хочемо, аби ті, хто може й далі виконувати покладені на них парламентом функції з виконання Коаліційної угоди, продовжували свою роботу. Ті, хто виявилися нездатними працювати, або ж ті, хто самостійно подав заяву про відставку, мають піти». Політик наголосив, що країна потребує дієздатного уряду. «Звіт — аналіз діяльності — зміна уряду — подальше впровадження реформ в Україні», — такою, на думку Луценка, має бути послідовність дій. Водночас він висловив сподівання, що до питання відповідальності всього уряду справа не дійде. «Сподіваюсь, що Прем'єр-міністр і міністри проведуть не показове шоу одного актора, а зроблять повноцінний звіт про свою роботу із запитаннями і конкретними відповідями», — сказав Юрій Луценко.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Максим БУРБАК, фракція «Народний фронт»:

— Маємо підтримувати коаліційний уряд. Хочу нагадати, що всі члени коаліції делегували туди своїх представників. Стосовно оновлення складу коаліційного уряду. Ще восени минулого року прем'єр надіслав усім головам фракцій коаліції листи-пропозиції щодо вакантних посад в уряді. Так, за результатами діяльності, маємо замінити відверто слабких міністрів. Тому звертаюся до всіх фракцій, які входять до коаліції: подавайте свої пропозиції, будемо їх обговорювати та ухвалювати рішення щодо оновлення уряду.

Окремим завданням вважаю ухвалення Конституції на загальноукраїнському референдумі. Для розробки проекту в парламенті буде створено конституційну комісію за участю всіх парламентських фракцій, провідних експертів та представників громадського суспільства. Лише українці мають право вирішувати, якими повноваженнями треба наділити основні владні інститути.

Віктор БОНДАР, група «Партія «Відродження»:

— Починається новий економічний рік. Ми мали би зробити висновки, щоб не допустити помилок. Провладна коаліція за ми-

нулий рік стала придатком уряду, адміністрації Президента та перетворила парламент на «кнопкодавів», які виконують бездарні економічні замовлення влади. Партія «Відродження» вже півроку говорить: має бути чіткий план дій із виведення економіки з кризи, створення соціальних гарантій для населення. Ми вимагаємо заслухати звіти міністрів фінансів, економіки та глави НБУ: що сьогодні відбувається з Державним бюджетом, скільки кредитів планується залучити цього року, і на які завдання вони будуть витрачені? Дайте нам чіткий план дій хоча би на шість місяців, як ви плануєте формувати економічну політику, що плануєте зробити для відновлення виробництва.

Ярослав МОСКАЛЕНКО, група «Воля народу»:

— Нині вся система професійної освіти перебуває на межі вимирання — закри-

ваються сільські школи, скасовано безоплатне харчування учнів молодших класів, більшість шкіл залишається без підручників. ПТУ, які фінансувалися субвенцією з державного бюджету, переведені на фінансування з місцевих кошторисів. Фактично — це знищення профтехосвіти. Коштів для її фінансування у місцевих кошиках недостатньо. Бюджетна децентралізація — це добре, але маємо усвідомити: без субвенції з Державного бюджету професійна освіта просто не виживе.

Юрій БОЙКО, фракція «Опозиційний блок»:

— Народ України так і не почув, що зробив прем'єр та його команда за минулий рік. Кабмін не відзвіту-

вав і продовжує боротьбу з реальним сектором економіки. Йде знищення економічного потенціалу країни, і дії уряду не що інше, як робота ліквідаційної комісії із закриття заводів та шахт. Можна було б подумати, що дії уряду викликані бажанням побудувати аграрну країну. Але ж ні. Галузь, яка вважається експортним локомотивом, новим Податковим кодексом поставлено на коліна. Ми подали зміни до руйнівного бюджету та Податкового кодексу та наполягаємо на їх першочерговому розгляді.

Олег БЕРЕЗЮК, фракція «Самопоміч»:

— Почну з простих речей. Нині якщо когось в Ук-

раїні вкусить скажений кіт або собака, люди збирають гроші й їдуть до Угорщини, Румунії чи Польщі купувати протиправцеву вакцину. Бюджети лікарень розраховані на сім-дев'ять місяців заробітної плати. Тарифи на нічне освітлення міст і сіл зростають. Калорійність газу в грудні минулого року, згідно зі статистикою облгазів, була найнижчою за минулий рік. Отож ми не забезпечуємо базової безпеки існування громадян у навколишньому середовищі. Уряд мав безпрецедентну довіру протягом минулого року, але результатом його діяльності став непрозорий та корупціогенний бюджет. Тому позиція фракції «Об'єднання «Самопоміч» однозначна: ми з вами, як демократична коаліція, маємо взяти відповідальність і ухвалити рішення про відставку Кабміну та створити новий уряд в ім'я розвитку України.

Олег ЛЯШКО, фракція Радикальної партії:

— Країні потрібні радикальні зміни. Досить втрачати час, імітувати реформи. Нині розказують, що хочуть проводити реформу судів. Немає жодної реформи. Є консервація корупції, зловживань. Є намагання влади підпорядкувати собі судову систему й далі нею керувати. Разом із колегами з «Народного фронту» ми підготували проект змін до Конституції в частині судочинства. Пропонуємо звільнити всіх до одного суддів і прокурорів, а також залишити право парламенту висловлювати недовіру Генеральному прокуророві. Адже не буде в Україні чесності та справедливості, якщо не матимемо чесних, не корумпованих і справедливих судів. Тому прошу колег підтримати альтернативний президентському проект змін до Конституції та реально провести реформу судочинства.

Юлія ТИМОШЕНКО, фракція «Батьківщина»:

— На жаль, після чергової революції влада і люди

знову живуть у різних світах. Аграрії блокують траси, вчителі, лікарі сьогодні мають заробітної плати усього на шість-сім місяців. Малий бізнес взагалі поставлений на межу виживання. Практично зруйнована система управління країною. Гарна, успішна, сильна держава тоді, коли нею керують професійно, інтелектуально і чесно. Зміни до Конституції, яка є духом і силою нації, сьогодні перетворені на обслуговування кулуарних домовленостей між посадовцями Росії та України. Коли це завершиться? Тому ми підтримуємо ініціативу всіх депутатів більшості — зібрати загальні збори коаліції й обговорити всі важливі питання.

Юрій ЛУЦЕНКО, фракція «Блок Петра Порошенка»:

— Аналізуючи загальну ситуацію в країні, мушу сказати: і державу, і людей

роздирають демони страху. Страху безробіття та жебрацтва, посилення путінської агресії, безсилля влади на місцях і в центрі. У цей важкий час відповідальні політики мають зробити дві головні речі. По-перше, зміцнювати державні інституції. По-друге, діяти в напрямках відновлення територіальної цілісності країни, євроінтеграції, сприяти економічному зростанню. Всі, хто цим займаються, — рятують державу і людей. На жаль, багато політиків ідуть іншим шляхом. Прикро, що до «звичної шоу-групи запасних борців із несправедливістю» долучилося й керівництво Кабінету Міністрів України.

Шановні колеги з Кабміну і депутати, треба припинити перекладати на людей те, що мають робити найняті ними політики у законодавчій та виконавчій владі.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Виборча реформа не має залежати від партійних інтересів

«Виборча реформа та структуризація політичного простору в Україні». Під такою назвою днями в Києві відбулася міжнародна конференція, організована Всеукраїнською громадською організацією «Комітет виборців України» та Представництвом Фонду Конрада Аденауера в Україні. Участь у ній взяли народні депутати, експерти в галузі виборчого права та представники міжнародних організацій.

Про реформу виборчого законодавства в нашій країні говорять уже достатньо довго. Не раз ішлося й про ухвалення Виборчого кодексу, який став би запобіжником проведення кожних наступних виборів за новими правилами. Щоправда, коли доходило до ухвалення закону, досі перемагала політична доцільність. У результаті маємо те, що маємо: політичні сили ні самі не можуть якісно підготуватися до наступних виборів, ні кадри дільничних та територіальних комісій підготувати.

Однак, за словами народного депутата Руслана Сидоровича («Самопоміч»), питання реформи виборчого законодавства не можна розглядати у відриві від процесу політичної структуризації в Україні.

«Стабільність виборчого законодавства дуже важлива, але тут важливо не схибити»,— вважає він. Так, за його словами, нині просувається думка про перехід на мажоритарну систему виборів до Верховної Ради. «Я категорично проти цього. Якщо пригадати останні парламентські вибори, то 90% проблем, які виникали, були пов'язані з мажоритарною складовою. Якщо застосувати таку модель на 100 відсотків, боюся, що отримаємо надзвичайно велику кількість судових спорів. Країна погрузне у судових оскарженнях практично кожного результату виборів», — наголосив він.

На думку Р. Сидоровича, вибори до парламенту мають відбуватися на пропорційній основі з відкритими списками. Це дасть можливість виборцю зрозуміти, носіями якої ідеології є той чи інший кандидат.

Крім того, вважає політик, говорячи про реформу виборчого законодавства, важливо також вирішити питання відокремлення бізнесу і влади. Зокрема, ухвалити закон про лобізм та лобістську діяльність у сукупності з антитрастовим та антимонопольним законодавством. «Для великого бізнесу потрібно створити умови, за яких купувати політичні сили буде невигідно. Інакше знову бачитимемо ті самі прізвища, але під іншими прапорами», — наголосив він.

У цьому сенсі потрібно також ухвалити зміни до закону про політичні партії. На думку голови Комітету виборців України Олексія Кошеля, однією з причин зростання кількості партій є надзвичайно спрощений механізм їх реєстрації (лише 10 тис. підписів громадян на підтримку політичної сили).

«Поява великого числа фіктивних партій призводить до втрати довіри до самих політичних сил і, відповідно, представницьких органів державної влади», — вважає він. Також голова КВУ впевнений: «Якщо не зупинити цей процес, можемо отримати ще одну проблему — складність адміністрування політичних партій. Адже закон про державне фінансування політичних сил, який уже набрав чинності, передбачає жорсткіші вимоги до політичних партій, їх звітності. Відповідно, чим більшою буде кількість партій, тим складнішим буде процес адміністрування, контролю за використанням коштів.

Тому, на думку КВУ, потрібно запровадити складніший механізм реєстрації політичних партій, наприклад, збільшити кількість підписів на підтримку політичної сили з 10 до 100 тис., а також спростити процедуру анулювання реєстраційного свідоцтва.

У свою чергу, керівник Представництва Фонду Конрада Аденауера в Україні Габріеле Бауманн вважає, що наші партії досить слабкі у програмному та ідеологічному сенсі, і представники коаліції — не виключення. «Українські політичні партії достатньо молоді. Більшість із них виникли на тлі Майдану. Власне, підтримку електорату і перемогу на виборах вони здобули завдяки майданівським гаслам, —вважає Габріеле Бауманн. — Як складатиметься ситуація під час наступних виборів — сказати важко».

До того ж, за її словами, втрачаючи рейтинг, політичні партії часто вдаються до популістських обіцянок. «Часто співпраця, зокрема й та, що є нині всередині коаліції, перетворюється на внутрішню боротьбу між окремими політичними силами. При цьому політики забувають, що їхнє завдання перш за все полягає у обстоюванні інтересів виборців. Тому сьогодні їм дуже важливо повернутися обличчям до вирішення актуальних проблем і проведення реформ, які потрібні Україні», — наголосила вона.

Олена ГОРБУНОВА.

ЦИФРА

Станом на 25 січня 2016 року в Україні налічується 316 політичних партій. Лише за минулий рік було зареєстровано 79 нових політичних осередків.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Триває робота над проектом Трудового кодексу

У Комітеті Верховної Ради з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення відбулося засідання робочої групи з доопрацювання проекту Трудового кодексу України.

Члени робочої групи завершили розгляд поправок народних депутатів до розділів, які стосуються виникнення і припинення трудових відносин та трудового договору.

Під час попереднього засідання робочої групи було розглянуто пропозицію низки народних депутатів щодо виключення зі ст. 51 «Документи та відомості про особу, що подаються під час прийняття на роботу» обов'язкового надання трудової книжки. Під час обговорення члени робочої групи зазначили, що у трудовій книжці міститься інформація про трудове життя працівника, трудову практику, його кваліфікаційне зростання, про наявність роботи у важких, шкідливих та небезпечних умовах, що в результаті має значення для наступного призначення пенсії. Тож цю пропозицію було відхилено, оскільки без запровадження державного електронного реєстру даних про кожного працівника, якого зараз ще немає, вилучення трудових книжок може призвести до порушення прав працівників.

Також відбулася дискусія щодо статей, які стосуються особливостей регулювання трудових відносин деяких категорій працівників. Зокрема, встановлено, що відносини членів виробничих кооперативів та фермерських господарств регулюються трудовим законодавством у випадках, якщо це передбачено їх статутом або іншими внутрішніми документами.

Робочою групою позитивно врегульовано низку інших положень. Наприклад, це стосується статей, норми яких визначають трудові відносини іноземців та осіб без громадянства, які працюють в Україні, а також трудові відносини громадян України, які працюють в Україні за трудовими договорами з іноземними роботодавцями.

За повідомленням інформаційного управління апарату Верховної Ради.

Митниці на західному кордоні передадуть в управління міжнародних компаній

На початку лютого Кабінет Міністрів має розглянути тендерну документацію про залучення міжнародних компаній для управління частиною української митниці на західному кордоні. Повідомляючи про це під час учорашнього брифінгу, міністр фінансів Наталія Яресько підкреслила, що цей крок дозволить залучити міжнародні компанії з досвідом прозорої та сервісної організації роботи митниці до реформування українських митних пунктів.

Окреслюючи завдання на цей рік, міністр наголосила на покращенні адміністрування податків та реформуванні митної служби, що дозволить мінімізувати можливості для суб'єктивізму та корупції в податкових і митних органах. При цьому Н. Яресько зазначила, що приводом для брифінгу якраз і стали скарги з боку народних депутатів та бізнесу на те, що, попри наявність системи ідентифікації ризиків, через спрощену систему розмитнення продовжує йти контрабанда.

Нагадавши, що за законодавством імпорт товарів може відбуватися як за звичайною процедурою (коли товар віддається підприємцям після перевірки на внутрішній митниці), так і за спрощеною процедурою (коли товари направляються підприємцям без такої перевірки), міністр зазначила, що за повідомленнями, які отримує Міністерство фінансів, деякі співробітники митниці дозволяють спрощений імпорт підприємствам, по яких спрацював «профіль ризику» та які не повинні були б мати такого права. Приміром, на спрощений режим розмитнення не можуть претендувати компанії-імпортери, що мають ознаки фіктивних, зокрема, коли засновником, директором і бухгалтером компанії-імпортера є одна особа. Як наслідок, недобросовісні підприємства, декларуючи дешеві товари замість дорогих, ухиляються від сплати податків.

У зв'язку з цим міністр доручила голові Державної фіскальної служби Роману Насірову: провести перевірку всіх митних оформлень за спрощеною процедурою у 2015 році та у січня 2016 року; виявити посадових осіб, які, незважаючи на спрацювання Автоматизованої системи аналізу та управління ризиками, приймали рішення про випуск товарів, та притягнути їх до відповідальності; вжити заходів із донарахування та стягнення несплачених податків та призначити службові розслідування для притягнення посадових осіб до відповідальності; невідкладно доопрацювати автоматизовану систему митного оформлення, позбавивши технічної можливості митників випускати товари за спрощеною процедурою, якщо система аналізу ризиків виявила загрози. Також Міністерство фінансів найближчим часом представить законопроект про уповноважених економічних операторів, який міститиме вичерпний перелік критеріїв, виконання яких надасть підприємствам можливість імпортувати товари за спрощеною системою розмитнення.

Н. Яресько також прокоментувала ініційований Ніною Южаніною, Віктором Галасюком, Олександрою Кужель та іншими народними депутатами законопроект «Про національну митну службу» (Реєстр. № 3763), який передбачає створення Національної митної служби України як окремого органу виконавчої влади. Погоджуючись із завданнями, які парламентарі ставлять перед митними органами, міністр водночас зазначила, що не вважає відокремлення митної служби найкращим шляхом. На її переконання, саме інтеграція митної та податкової служб у рамках єдиного органу дозволяє одночасно відстежувати дії платників податків за всіма податками і зборами, в тому числі й митними, усуває дублювання процесів та функцій та дає змогу створити «єдине вікно» для бізнесу при сплаті податків і зборів. Натомість відокремлення митниці в окремий орган, крім втрати вищезгаданих вигод, призведе до збільшення чисельності адміністративного персоналу двох органів та, відповідно, збільшить фінансування обох структур.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

САМОВРЯДУВАННЯ

ПТУ досі в підвішеному стані

«Про включення до мережі управління освіти міської ради закладів професійно-технічної освіти» — так було сформульовано головний пункт порядку денного позачергової сесії Житомирської міськради, яка відбулася 25 січня. Але такого рішення прийнято не було. Річ у тім, що відповідно до статті 27 Закону України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» з 1 січня цього року видатки на підготовку робітничих кадрів у ПТНЗ, розташованих у містах обласного значення, мають здійснюватися з їх бюджетів, а на інших територіях — із відповідних обласних бюджетів. Тому із 27 ПТНЗ області 16 мають фінансуватися з бюджетів міст обласного значення (з яких 10 — з бюджету Житомира), 11 — за кошти обласного бюджету. Депутати міськради не погодилися з такою перспективою.

Міський голова Сергій Сухомлин повідомив, що в суботу, 23 січня, в Києві відбулися загальні збори міст-членів Асоціації міст України, на яких прийнято звернення до Президента, Верховної Ради, а також до Кабінету Міністрів України стосовно вирішення питання фінансування ПТУ. Зокрема, в ньому міститься заклик терміново внести зміни до Закону України «Про Державний бюджет на 2016 рік», якими передбачити у ст. 27, що фінансування видатків на підготовку робітничих кадрів у професійно-технічних закладах, розташованих у містах обласного значення, здійснюється за кошти міста лише у разі згоди відповідних міських рад та після передачі з державної в комунальну власність цих закладів, проведення усіх необхідних заходів щодо їх юридичного підпорядкування. У разі відсутності згоди фінансування здійснювати за кошти обласних бюджетів.

Винесене на обговорення сесії питання про включення до мережі управління освіти міської ради закладів професійно-технічної освіти не підтримала постійна комісія з питань бюджету. Вона рекомендувала направити до центральних органів влади звернення щодо перегляду Закону України «Про Державний бюджет на 2016 рік» та норми бюджетного кодексу для виправлення ситуації, запропонувати міським радам інших міст обласного значення прийняти аналогічні рішення. Депутати підтримали ці пропозиції.

У місті 10 ПТУ. На їх утримання потрібно на рік майже 75 мільйонів гривень. Окрім того, на місцевий рівень передано низку інших видатків. Це надто великий фінансовий тягар. Але заклади профтехосвіти Житомира готують кадри не тільки для міста. Як бути, наприклад, із сільськогосподарськими професіями? Заступник міського голови Матвій Хренов переконаний, що замовлення на професійно-технічну освіту має формуватися на рівні області. Якщо ж цього не зробити, то це буде вбивство професійно-технічної освіти, а вона ж має стати базою для розвитку держави.

Начальник управління праці та соціального захисту населення Вікторія Краснопір повідомила, що серед учнів ПТУ міста майже 230 — це діти-сироти і діти, позбавлені батьківського піклування. Їм вирішено виплатити по 961 гривні — розмір соціальної стипендії.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомир.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Артюшенка І. А.: Михайленко Карини Миколаївни (номер посвідчення 279/19);

народного депутата України Яніцького В. П.: Харкевича Ігоря Олександровича (номер посвідчення 353/21).

Управління кадрів.

Легендарний мандрівник Федір Конюхов (64–річний уродженець села Чкалове Приазовського району Запорізької області) побив світовий рекорд у повітроплаванні. 25 січня 2016 року біля села Шестуниха Івановської області (РФ) він здійснив керовану посадку на тепловому аеростаті об'ємом 3950 куб. м. Апарат з двома мандрівниками на борту протримався в повітрі 32 години 20 хвилин. Тож він майже на три години перевершив попередній світовий рекорд, встановлений у 1993 році американцем Вільямом Бассі, *повідомляє наш власкор Леонід Сосницький*

Забрати не можна залишити?

або Як громаді захистити своє право на землю

Останнім часом ми стаємо свідками судових процесів, у яких розглядаються спори про повернення в державну власність того чи іншого майна. Земля, ліси, узбережжя річок та озер, пляжі... У переважній більшості випадків такі судові провадження ініціює прокуратура, заявляючи, що майно незаконно перейшло в приватні руки. Натомість відповідач, як правило, апелює: він купив землю в попереднього власника і сам закону не порушував, то чому має віддавати своє майно? На чиєму боці правда, намагалися розібратися головні редактори газети «Голос України» Анатолій Горлов (на знімку праворуч) ***та юридичного журналу «Право України» Олександр Святоцький, запросивши до розмови Голову Верховного Суду України Ярослава Романюка*** (на знімку в центрі).

— Ярославе Михайловичу, судові процеси, в яких прокуратура домагається витребування певного майна (як правило, землі) з володіння приватної особи, щоб повернути це майно державі, — непоодинокі. У цих справах стикаються протилежні інтереси, а людям, які не є юристами, досить важко зрозуміти хто правий — прокурор чи відповідач. Чи існує якась універсальна формула для розгляду таких спорів?

— Справді, такі спори, як ви назвали, трапляються нерідко. Останнім часом вони досить часто привертають увагу суспільства та широко обговорюються — і під час судового розгляду, і після його завершення ухваленням судового рішення. Це, власне, нормальний процес, адже вимоги прокурора фактично спрямовані на захист прав не так держави, як суспільства. Ідеться насамперед про землю, ліси, прибережну зону водойм, якими користувалися громадяни, населення міст і сіл, до того моменту, коли такі об'єкти перейшли в приватні руки. Конструкція правового конфлікту, як правило, типова. Прокурор звертається до суду з позовом в інтересах держави чи якоїсь територіальної громади та просить повернути у державну чи комунальну власність певну земельну ділянку, витребувавши її у фізичної особи чи підприємства. Прокурор зазначає, що земля свого часу вибула з державної чи комунальної власності незаконно, та наводить різні підстави. Це може бути й перевищення повноважень органом виконавчої влади або місцевою радою, і зловживання владою, і порушення формальної процедури підготовки матеріалів, і відверте вчинення злочину, наприклад, підробка документів.

Але такі справи ріднить спільна обставина — особа, яка першою оформила на себе землю в приватну власність, продає її іншій людині. Досить часто «ланцюжок» договорів ще довший — земля продається й купується кілька разів. І коли прокурор заявляє позов до суб'єкта, який останнім одержав земельну ділянку у володіння, позиція відповідача цілком прогнозована і зрозуміла — він бо діяв добросовісно, купив землю з додержанням усіх необхідних процедур, до порушення закону органом державної влади не має жодного стосунку, тому й повертати землю не повинен.

Мушу зауважити, ці справи не є простими, оскільки немає, так би мовити, універсальної формули для їх вирішення. Поясню — чому.

Наше українське законодавство, зокрема йдеться про **статтю 388 Цивільного кодексу України, дозволяє витребувати майно навіть у тієї особи, яка сама не порушила закону при придбанні майна (у так званого добросовісного набувача). Варто лише встановити, що майно вибуло з володіння первісного власника поза його волею, і не має значення, скільки договорів було укладено після того, щоб майно в кінцевому результаті опинилось у особи, яка володіє ним на час звернення до суду з позовом первісного власника.**

Проте Україна, як усім нам відомо, є членом Ради Європи, й зобов'язана виконувати не тільки свої закони, а й дотримуватися норм європейського права. Насамперед це Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод, яку Україна ратифікувала ще 17 липня 1997 року. Питання захисту права власності врегульовано статтею 1 Першого протоколу до цієї Конвенції, яка не така жорстка, як наша стаття 388 ЦК України. І вітчизняні суди зобов'язані застосовувати цей Протокол, адже він — частина національного законодавства.

— Тобто застосування статті 1 Першого протоколу робить такі справи особливими?

— Я не стверджував би, що якимись особливими. Але кожна з цих справ потребує індивідуального підходу і «за шаблоном» вирішуватися не повинна.

Дійсно, стаття 1 Першого протоколу до Конвенції дозволяє державі втручатися в право власності приватної особи, в тому числі дозволяє й вилучати майно з приватної власності. Проте такі дії держави повинні відповідати загальновизнаним принципам, критеріям, які напрацював у своїх рішеннях Європейський суд з прав людини (далі — ЄСПЛ).

Фактично основних критеріїв є три:

по-перше, втручатися в право особи на мирне володіння майном держава має право лише на підставі закону,

по-друге, за наявності суспільного інтересу, і

по-третє, таке втручання повинно бути пропорційним тим цілям, які ставить перед собою держава. Тобто в кожному конкретному випадку держава повинна оцінювати «вагу» інтересів — суспільного та приватного, щоб збалансувати потреби суспільства з правом окремої особи і не покладати на власника, фізичну особу, непомірний, індивідуальний, особистий тягар. ЄСПЛ називає це пропорційністю інтересів, досягненням «справедливого балансу».

Як бачимо, критерії такі, що об'єктивно не можуть бути шаблонними. Адже в кожному конкретному випадку суспільний інтерес у вимогах прокурора виражається по різному, так само індивідуально в кожному конкретному випадку слід підходити до визначення обсягу приватного інтересу особи та встановлювати «справедливий баланс» між цими інтересами.

— Хотілося б більш глибоко зрозуміти сутність цих понять. Що означає «суспільний інтерес»?

— Як визначає ЄСПЛ, **суспільний інтерес — це загальний, публічний інтерес. Він може включати інтерес держави, окремих регіонів, громад чи сфер людської діяльності.** При цьому ЄСПЛ не ставить рамок для держави в цьому питанні, а визнає, що національні органи влади, припустімо, та сама прокуратура або суд, краще знають ситуацію, яка склалась у державі, краще володіють інформацією про потреби власного суспільства, а тому й ефективніше можуть оцінити цей самий інтерес.

Загалом категорії, використовувані ЄСПЛ, для нас складні, тому що не звичні, навіть для юристів. Спробую на прикладі пояснити сутність суспільного інтересу.

Конституція України закріплює, що земля — наше основне національне багатство. Вона перебуває під особливою охороною держави і є об'єктом права власності Українського народу. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування лише здійснюють права власника від імені народу, в тому числі й тоді, коли приймають рішення щодо розпорядження землями державної чи комунальної власності.

Припустимо, що в містечку є парк, тобто зелена зона, яку використовує більшість населення цього містечка — для прогулянок, заняття спортом, відпочинку і таке інше. Одного дня навколо території парку починають споруджувати високий паркан. Там з'являється охорона, яка не допускає в парк людей, мотивуючи свої дії тим, що парк — приватна власність. Знову-таки, припустимо — прокуратура вважає, що земельна ділянка (парк) була незаконно передана в приватну власність із комунальної, а тому звертається в суд із позовом про витребування землі.

Суспільний інтерес звернення прокуратури до суду буде очевидний, адже в «приватних руках» незаконно опинилась земельна ділянка, яка до того перебувала в комунальній власності. Більш того, громаду позбавили не тільки власності на землю, а й парку, яким користувалося населення міста. В цьому випадку вимоги прокурора спрямовуються на захист загальних інтересів громади — і права комунальної власності на землю, і права на користування парком. Крім того, і правильне застосування законодавства також становить «суспільний інтерес» (до речі, про це ЄСПЛ висловився в рішенні в справі «Трегубенко проти України»).

Те саме можна сказати й про ліси, прибережні зони річок, озер, пляжі тощо. Всі ці об'єкти, як правило, належать до об'єктів загального користування громадян, а тому незаконний їх перехід у приватну власність так чи інакше, але суспільному (загальному) інтересу не відповідає.

— Чи означає це, що для повернення землі в державну або комунальну власність слід лише встановити факт порушення закону при її передачі в приватну?

— Ні, не тільки. Факт порушення закону — обов'язково слід установити. Проте це не єдина обставина, яка повинна бути врахована. Перш за все слід оцінити власне саме порушення закону — в чому воно виражалося, наскільки серйозним було, хто конкретно закон порушив, чи була причетна до порушення закону та особа, яка одержала землю в приватну власність, чи могла взагалі та чи інша земля бути передана в приватну власність тощо. Погодьтеся, що є велика різниця між тим, наприклад, коли особа набула права власності на земельну ділянку внаслідок подання компетентному органу підроблених документів, і у випадку, коли порушення стосувалось якоїсь формальної адміністративної процедури, але в цілому істотно не вплинуло на правомірність вирішення питання.

Ці питання важливі. Проте трапляються випадки, коли прокуратура, та й суди також, формалізують їх та зводять до абсолюту. Зокрема, певний час суди посилалися на рішення ЄСПЛ у справах «Стретч проти Сполученого Королівства» та «Федоренко проти України» та займали таку позицію: самі по собі порушення закону при передачі майна у приватну власність, допущені органами влади, не можуть бути безумовною підставою для повернення цього майна державі, якщо такі порушення не були наслідком винної протиправної поведінки самого набувача майна.

Однак така позиція — помилкова. Дійсно, в зазначених справах ЄСПЛ задовольнив заяви відповідно Стретча та Федоренка і визнав, що держава порушила їх право на мирне володіння майном. Але не тому, що порушення закону допустили органи влади, а не вони, заявники. А тому, що Суд визнав втручання держави в право власності заявників непропорційним, тобто таким, що порушило «справедливий баланс». Суд оцінив дії, події, обставини з обох боків: і з боку держави, і з боку заявника. І дійшов висновку, що саме в цих, конкретних справах державні органи допустили деякі порушення закону, але ці порушення загалом не стосувалися серйозних питань у публічних відносинах і не суперечили життєво важливому суспільному інтересу.

У нашому випадку зовсім навпаки. У переважній більшості звернень прокуратури до суду йдеться якраз про необхідність задоволення суспільної потреби у відновленні законності при вирішенні серйозного, важливого та суспільно значущого питання — земельного.

— То який, на вашу думку, правильний підхід до вирішення таких спорів?

— Упевнений, що кожен такий спір — індивідуальний, і до його вирішення не можна підходити шаблонно. Насамперед слід проаналізувати його через призму застосування статті 1 Першого протоколу до Конвенції та відповідної практики ЄСПЛ. А це означає, що в кожному конкретному спорі потрібно визначитися, по-перше, із тим, що саме становить «суспільний інтерес» у позовних вимогах, а, по-друге, чи буде дотримано «справедливого балансу» між інтересами суспільства та особи, з володіння якої витребовується земельна ділянка.

Судове рішення повинно бути не тільки законним, а й справедливим по суті.

Це вимагає від суду враховувати та оцінювати велику кількість різноманітних чинників, і складність у тому, що їх виключного переліку немає і, звісно, бути не може.

Також важливо в будь-якому разі оцінювати поведінку власника землі,

незалежно від того, чи він одержав землю у власність безпосередньо за рішенням органу державної влади чи місцевого самоврядування, чи купив її в попереднього власника. Чому? Поясню знову на прикладі.

Часто буває так, що особа, яка є володільцем земельної ділянки, набула її внаслідок укладення ланцюжка договорів купівлі-продажу. На перший погляд все видається цілком законним і прозорим. До останнього покупця нібито не могло й не може бути жодних претензій — він же купував землю з огляду на те, що всі необхідні документи в продавця були в наявності.

Проте подивимося на цю ситуацію з іншого боку.

Вітчизняні закони забороняють, наприклад, органам місцевого самоврядування та органам виконавчої влади передавати в приватну власність ліси та землю лісогосподарського призначення поза складом угідь селянських, фермерських та інших господарств, або й у складі цих угідь, якщо площа ділянки більша, ніж 5 га (статті 83, 84 ЗК України, ст. 12 ЛК України). Тобто жодна особа в нашій державі не має можливості законно одержати у приватну власність землю лісогосподарського призначення площею понад 5 га, не кажучи вже про ліси поблизу міст, сіл і т. ін.

Характерні для лісу природні ознаки — дерева, кущі, чагарники. Ці ознаки явні, видимі та об'єктивні. Якщо людина

Олександр Святоцький, головний редактор журналу «Право України».

бажає купити поблизу міста земельну ділянку площею, припустимо 10 га, та приїде її оглянути, вона помітить, що це ліс. То хіба не повинно виникнути в потенційного покупця закономірне запитання: яким чином земельна ділянка, а фактично — ліс площею 10 га, потрапила у приватну власність продавця, якщо закон це забороняє? Повинно виникнути. **Покупець має проявляти розумну обачність, у допустимих межах сумніватися в законності переходу землі в приватну власність і під час купівлі ділянки діяти добросовісно, щоб у подальшому не нести тягар негативних наслідків від втручання держави в право на володіння майном.**

— І насамкінець... Як, на вашу думку, суди готові справлятися з такими справами?

— На мою думку, — так, більшою мірою готові. Наша держава ратифікувала Конвенцію та Перший протокол досить давно, і для вітчизняної судової системи рішення ЄСПЛ вже перестали бути чужими. Більшість суддів розуміються на правилах застосування висновків ЄСПЛ і використовують їх під час розгляду справ. Хоча випадки, коли практика ЄСПЛ застосовується невиправдано та формально, на жаль, іноді теж трапляються. Звісно, помилки нижчого суду в конкретній справі можуть виправити суди вищої інстанції, в тому числі й Верховний Суд України. Власне, так і відбувається. Проте Верховний Суд України як найвища судова установа в нашій державі насамперед зацікавлений не в тому, щоб скасувати рішення нижчого суду в окремій справі в разі помилки суду. Навпаки, ми зацікавлені в тому, щоб суди не помилялися.

З цією метою Верховний Суд України періодично ініціює проведення заходів науково-практичного спрямування (конференцій, семінарів тощо), на яких не лише судді, а й науковці, адвокати, інші правники обговорюють певні питання застосування закону. Впевнений, що такі заходи мають неабияку користь — учасники мають змогу поділитися різними думками, подискутувати, а в результаті напрацювати узгоджені висновки та рекомендації для використання.

Не оминув Верховний Суд України увагою й такі спори, про які ми зараз говоримо. Так, 22—23 жовтня минулого року відбулася міжнародна конференція на тему «Право власності: європейський досвід та українські реалії», співорганізаторами якої разом із Верховним Судом України виступили Київський національний університет імені Тараса Шевченка, а також проект ЄС «Підтримка реформ в сфері юстиції» та координатор проектів ОБСЄ в Україні.

Захід був спрямований на обговорення надзвичайно важливих, актуальних питань захисту права власності й левову частку часу ми присвятили саме стандартам ЄСПЛ, європейській судовій практиці розгляду спорів, пов'язаних із втручанням держави в право людини на мирне володіння своїм майном. Дякуючи нашим європейським партнерам, учасники мали змогу послухати думки не лише вітчизняних правників, а й міжнародних експертів, зокрема пана Драголюба Поповича, судді ЄСПЛ у відставці, від Сербії.

Матеріали конференції були видані окремим збірником і надіслані всім судам для можливого використання. Збірник в електронному вигляді ми також розмістили на офіційному вебпорталі Верховного Суду України для того, щоб кожен охочий, навіть не юристи, міг ознайомитися з доповідями учасників конференції та сформувати правильне уявлення про особливості спорів, у яких держава домагається витребування майна з володіння приватної особи.

Приємно також, що і юридичний журнал «Право України» зацікавився тематикою нашої конференції та присвячує перший номер журналу цього року питанням судового захисту права власності. Зокрема, будуть надруковані й деякі доповіді, що пролунали на конференції, щодо європейських стандартів і досвіду.

На мою думку, такі матеріали можуть і повинні бути доступними для широкого кола осіб. Вони слугують джерелом інформації для вітчизняних правників, особливо в тих питаннях, які стосуються правил застосування рішень ЄСПЛ, і мають неабияку користь, адже в подальшому можуть використовуватися в практичній роботі і суддями, і адвокатами, і юристами, які представляють інтереси сторін у судових процесах.

— Дякуємо за розмову.

— Прошу.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

За пияцтво на передовій учасників АТО позбавлятимуть пільг

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Наприкінці грудня минулого року в парламенті було зареєстровано законопроекти № 3712 та № 3729, що спрямовані на підвищення відповідальності військовослужбовців, які перебувають в зоні ведення бойових дій.

Так, наприклад, законопроектом про внесення змін до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» передбачено обмеження кількості осіб, які зможуть отримати статус учасника бойових дій.

Річ у тім, що на сьогодні законодавством не вказано, скільки днів необхідно перебувати в зоні проведення антитерористичної операції, щоб отримати відповідний статус. Тому і одного дня достатньо, щоб пожиттєво користуватися широким спектром пільг, які надає держава. Цим і користуються українці, а явище «військового туризму» стрімко набирає популярності, зокрема, коли особа прибуває на один день у зону ведення бойових дій з метою оформлення статусу учасника АТО. Це є негативним явищем, адже держава згодом не зможе забезпечити всіх тими пільгами, які встановлює.

Проте законопроект не змінює порядок отримання статусу учасника бойових дій, але пропонується, щоб особи, які із належною їм зброєю були закріплені за військовим підрозділом для захисту суверенітету та територіальної цілісності держави, перебували на передовій (першій лінії оборони), у безпосередньому контакті з ворогом, не менш як 45 діб.

Цікаво, що умовою для визнання учасниками бойових дій вищезазначених осіб є перебування їх під «обстрілами з боку ворога». Тобто виходить, що у випадку відсутності обстрілів, кількість днів, проведених на передовій, не зараховуватиметься. Та і хто такий «ворог» у розумінні депутата — суб'єкта законодавчої ініціативи, не зовсім зрозуміло.

Окрім того, закон визначає учасниками бойових дій осіб, які брали участь у виконанні бойових завдань із захисту Батьківщини у складі військових підрозділів, з'єднань, об'єднань всіх видів і родів військ Збройних Сил армії (флоту), у партизанських загонах і підпіллі та інших формуваннях і у воєнний, і у мирний час. Тому, як бачимо, з ухваленням цього чи альтернативних законопроектів доведеться вносити зміни в основоположне визначення.

Так чи інакше, цей законопроект передбачає і позитивний момент. Так, зокрема, комісії або міжвідомчій комісії з питань розгляду матеріалів про визнання учасниками бойових дій надається можливість позбавляти осіб відповідного статусу у випадках, наприклад, скоєння ними умисного тяжкого або особливо тяжкого злочину у період участі в антитерористичній операції, або при виявленні факту приниження вояками авторитету українського воїна, бійця добровольчого формування внаслідок злочинних вчинків під час виконання бойового завдання. Однак поняття «злочинний вчинок» ні в Кримінальному процесуальному, ні в Кримінальному кодексі немає.

Найімовірніше, законопроект відправлять на доопрацювання, однак ідея обмеження «військового туризму» сама по собі хороша.

Окрім того, урядом було запропоновано законопроект про внесення змін до статті 415 Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності військовослужбовців.

Зокрема, пропонується до наявної статті Кримінального кодексу додати відповідальність за порушення правил водіння або експлуатації бойової, спеціальної чи транспортної машини, вчинене у стані алкогольного сп'яніння або у стані, викликаному вживанням наркотичних або психотропних засобів.

Згадане діяння карається штрафом від двохсот до трьохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (3400—5950 гривень).

За порушення правил водіння або експлуатації бойової, спеціальної чи транспортної машини, що спричинило потерпілому середньої тяжкості чи тяжкі тілесні ушкодження або смерть, збільшується строк покарання — позбавлення волі строком від трьох до восьми років.

Отже, обидва законопроекти покликані дисциплінувати військовослужбовців та створити механізм позбавлення статусу учасника бойових дій за вчинення протиправних діянь.

Наталя ТИТАРЕНКО.

КАЛЕНДАР

Чи ти читав Тичину?

Сьогодні минає 125 років від дня народження Поета.

Слова, винесені в заголовок — це дитяча скоромовка, придумана Іваном Малковичем. Втім, навіть більше, аніж дітей, це запитання стосується чи не кожного з дорослих. Бо наша культурна пам'ять на диво убога та однобока — ми охоче, з байдужою іронією, цитуємо барабанно-жерстяні тичинині вірші зі збірки «Партія веде!» (там, де «буржуїв за буржуями будем, будем бить») — і ніби забуваємо, що це писалося під загрозою смерті, в страшні роки, коли не один його колега-поет отримав кулю в потилицю від радянської влади. Здається, в правовій державі має бути інакше, адже свідчення, здобуті шляхом шантажу, суд не бере до уваги, так само, як і вірші, написані під дулом чекістського револьвера. А ми, за радянською звичкою, все ще часто судимо Тичину саме за таку поезію. При тім набагато рідше цитуємо інші вірші — саме ті, що свідчать про нього як про великого Поета. Хоч, здавалось би, що простіше — знайди і прочитай! Ось недавно перевидано під однією обкладинкою три його ранні збірки — «Сонячні кларнети», «Замість сонетів і октав» та «Плуг» («Ранній Тичина», Видавничий дім «АДЕФ-Україна», Київ, 2015). Цю книжку можна придбати в Літературно-меморіальному музеї-квартирі Тичини — і чомусь більше ніде. А шкода, бо тут зібрано саме ту поезію, яку ми рідко згадуємо. Ці тексти справляють подвійно неймовірне враження. Неймовірне передусім тому, що десятки українських поетів, сучасників Тичини, у тридцятих роках поплатилися життям і за менш «крамольну» поезію. Чого вартий лише той його діалог з владою, коли він писав, що соціалізм без музики неможливий. Йому заперечували: мовляв, ми ж пропагуємо музику серед широких народних мас. А він відповідав: грати Скрябіна тюремним наглядачам — то ще не єсть революція. Його ранні вірші неймовірні ще й за силою й точністю поетичних візій та пророцтв. Коли ми іноді наївно нарікаємо, що Тичина, мовляв, не писав «правду» про тридцяті роки — то варто озирнутися назад і пересвідчитись, що він сказав цю правду ще на початку двадцятих -і про грядущі тридцяті, і про всі наступні роки, і навіть про ті, які ми переживаємо нині. Ось, приміром:

Що ж, Росіє, немов Навзікая,
полощеш білизну!
Кажеш, ти хочеш робить?
Так я й повірив тобі.
Ні, ти рабинь одпусти,
одпусти їх на волю.
Царські звички забудь,
годі визискувать нас.

Це написано в кінці 1922 року — якраз тоді, коли Москва утворила Союз «республік-сестер». Слова про Росію, що полоще білизну, містять уїдливий натяк (за давньогрецьким міфом, Навзікая прала білизну, щоб спокусити Одіссея).

Йому довелось жити в ті часи, коли в СРСР потужно спекулювали на «братстві народів і братстві культур». Втім, Тичина вищий від спекуляцій (зокрема, його українські версії Лермонтова — досі неперевершені). Поет знав до 20 мов, і це дозволило його перекладам поезії різних народів пережити епоху кон'юнктури. Не випадково серед ювілейних заходів, що проводяться в ці дні в Музеї-квартирі поета, кілька присвячено саме цій темі. Приміром, вчора тут відбувся вечір іранської поезії, а завтра звучатимуть кримськотатарські вірші, в оригіналі та українською. 30 січня в музеї заплановано День чеченської культури. А сьогодні о 15.00 тут розпочнеться вечір пам'яті під назвою «Талант, дарований небом».

Катерина АПРЕЛЬКО.

Полтавські волонтери закупили для бійців АТО термобілизни на 11 тис. грн. «Комплекти вже на складі. Дякуємо всім, хто допомагає збирати кошти, завдяки кому ми можемо допомагати військовим», — відзвітували волонтери. А декілька днів тому добрі люди з Полтавщини приготували для бійців АТО «сухі» гречані супи, борщі, куліш «Козацький», липовий чай. Усе це найближчим часом відправлять на Донеччину та Луганщину.
Про це повідомляє волонтерська організація Полтавщини, яка діє при Свято-Успенському соборі УПЦ КП у Полтаві

«Краще б мій чоловік залишився живим»

ДО РІЧНИЦІ ОБОРОНИ ДОНЕЦЬКОГО АЕРОПОРТУ

Мати загиблого 52-річного Бориса Байненкова Людмила Костянтинівна, ледве стримуючи сльози, розповідає про сина.

Борис Байненков з села Германівка, поблизу Києва, був професійним військовим-прикордонником, служив у Забайкаллі. Тому коли почалася війна, колишній капітан ані хвилини не сумнівався, чи йти захищати свою країну. Трохи, щоправда, жалкував, що потрапив не до прикордонників, а в 80-ту десантну бригаду. Родичі Бориса кажуть, що він загинув і за них, і сподіваються — не даремно. Жінка крізь сльози каже, що до самої смерті вона не зможе пробачити Росії.

На вечір-реквієм, що відбувся в столичному Будинку офіцерів, приїхали також його дружина, донька й сестра Ганна, військовослужбовець-звязківець 72-ї бригади, яка теж протягом восьми місяців перебувала в зоні АТО.

Вдова бійця 90-го аеромобільного батальйону Анатолія Чупилка, Вікторія, приїхала до Києва з Холодного Яру Черкаської області, розповідає про свого чоловіка з болем і прихованою гордістю:

— Він з перших днів 2014-го поїхав на Майдан. У лютому, під час жорстоких боїв у Києві, Толя отримав сім снайперських куль. Але життя йому рятували бронежилети, які він знімав із загиблих побратимів. 18 лютого Толя обмотав навколо себе під куртку прапор Холодного Яру й виніс його з Українського дому. Приїхав він з Майдану на кілька днів, аж тут — війна. І мій Толя пішов добровольцем на фронт. 16 січня минулого року — рівно рік по тому — я його проводжала на війну на залізничному вокзалі. Він не міг сидіти вдома — тоді становище на фронті погіршувалося, а він був командиром взводу, і поїхав. Ми зі старшим сином Іваном просили Толю не їхати — було дуже тяжко на душі, передчували біду. Але ми нічого не могли вдіяти. Зранку 20 січня він зателефонував і сказав, що скоро вони підуть у наступ визволяти наших хлопців. Толя попрощався з нами, наказав берегти дітей і додав, що, найімовірніше, всі можуть загинути. Як мені розповіли хлопці, коли ховали мого Толю, під час штурму в тягач, на якому вони рухалися, потрапив снаряд. І всі, хто там був, загинули. Командування сказало, що загинули найкращі — таких героїв і патріотів у нас дуже мало. Але я не хотіла й не хочу, щоб мій чоловік був героєм, краще б він залишився живим.

Світлана Яцина, мати 25-річного Євгена Яцини (позивний — «Беня»), який 21 січня минулого року загинув під донецьким аеропортом, згадує:

— Мій Женя отримав повістку й одразу поїхав до військкомату. 22 серпня 2014 року його відправили в Житомир у 90-й батальйон, 95-ту (на той момент) аеромобільну бригаду (сьогодні це 81-ша). Особливої військової підготовки він не мав, лише відслужив дев'ять місяців в армії після навчання в Київському лінгвістичному університеті, де здобув юридичну освіту, вивчив англійську і німецьку мови. Переховуватися не став, а сказав, якщо він не піде туди, то до його мами прийде Путін. Під час перебування в аеропорту Женю поранили в щоку. Рана була незначна, але ввечері стався перший вибух, від якого завалилася частина будівлі. Сину поламало ноги. Потім ще один вибух... 14 військових з його батальйону пішли з термінала, 11 — залишилися. Згодом останні змушені були здатися в полон, їм нічим було відстрілюватися, все опинилося під завалами. Вони просили допомоги. Її не було. З моїм сином залишився Ігор Брановицький. Я, до речі, так сподівалася, що він повернеться живим і розповість, як усе було до останнього... Але не судилося. Він потрапив у полон, над ним жорстоко познущалися, а потім його розстріляв «Моторола». Синок три доби мерз і стікав кров'ю, даремно чекаючи на допомогу. Рано-вранці 21 січня мій син помер. Просто замерз... Він не дочекався медичної допомоги... Хоча відтягти поранених треба було лише на 430 метрів до безпечнішого місця, але деякі військові пішли, сказали, що якщо залишаться, то їх вб'ють, мовляв, заодно покличуть допомогу. Хіба я можу їм пред'явити якісь претензії? Я не маю права їх засуджувати. Я можу засуджувати лише командування, яке бездумно відправило туди фактично непідготовлених для такої оборони хлопців. Їх штовхнули на смерть.

Знайшли його через місяць. Рідні випадково побачили й упізнали на відео. 20 лютого минулого року Євгена Яцину поховали на Берковецькому кладовищі на Алеї слави. В останню дорогу його прийшли провести понад 600 осіб, які його знали особисто.

— Я вважаю, що з «кіборгів» зробили легенду, але для мене мій син не був і не став легендою, він дуже любив життя і людей, — продовжує Світлана Мар'янівна. — Наші діти не були бездушними залізяками-«кіборгами», як їх називають, які лише вміють стріляти... Вони були хорошими друзями, синами, а деякі — батьками. Я сказала друзям Жені, коли його ховали: «За мого сина можна відплатити лише миром. Хочете помститися? Закінчіть цю війну!»

Нині Світлана Яцина допомагає військовим АТО, працює волонтером громадської організації «Київська міська спілка ветеранів АТО», котра допомагає військовим та їхнім родичам в оформленні статусу учасника бойових дій, наданні пільг тощо.

І це лише кілька історій захисників аеропорту, але пам'ятати потрібно всіх героїв.

Наталя ПЛОХОТНЮК.

Ми нарешті перемогли

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Не встигла висохнути друкарська фарба на шпальтах газети, як Інтернет відреагував на опублікований нами матеріал важливим повідомленням. Хочеться вірити, що це не випадковий збіг і що «Голос України» також посприяв розв'язанню дуже важливої проблеми.

Ідеться про публікацію «Прийшли, але не повернулись» у №9 нашої газети за 20 січня 2016 року. Вже наступного дня представниця «Правого сектору» Анна Демід поінформувала на своїй сторінці у «Фейсбуці»: «Сьогодні родина Сергія Табали, «Сєвера», нарешті отримала статус сім'ї загиблого... Довга боротьба, приниження, цинічні відмови та стіна чиновників — завдяки системній роботі та зусиллям багатьох людей ми нарешті перемогли».

У матеріалі «Прийшли, але не повернулись» ми розповідали історії сумських «кіборгів», які добровольцями пішли на війну і стали захисниками донецького аеропорту. Сергій Табала загинув там 18-річним. У грудні 2014-го земляки присвоїли йому звання «Почесного громадянина м. Суми», а 15 січня 2016 року Сергій Табала став Народним Героєм України. Але на офіційному державному рівні такі захисники Вітчизни, як він, не мають визнання. Юридично вони на війні відсутні, бо йшли захищати рідну землю не через військкомати, а у складі неформальних добровільних груп, буквально за кілька годин зв'язуючись між собою телефоном та застрибуючи на ходу у волонтерські бусики.

Сьогодні вже ніхто не заперечує, що саме завдяки мужнім і активним патріотам вдалося зупинити ворога у перші, вирішальні дні гібридної війни. Але держава і нині продовжує на них економити, і ця кричуща несправедливість уже межує з цинізмом. Немає сумнівів, що настане час, коли невизнані герої матимуть славу і почесті Героїв Крут, але чому їхні рідні мають сьогодні оббивати пороги інстанцій замість того, щоб чекати вдома вдячності за те, що виростили таких дітей?

Посвідчення члена сім'ї загиблого за довіреністю Сергієвої мами Оксани Табали одержала бабуся героя Людмила Анатоліївна. За її словами, жодної копійки з 609 тис. грн., які держава має виплатити родині загиблого учасника бойових дій, вони й досі не отримали.

— СБУ, Міністерство внутрішніх справ, Збройні Сили України — кожне з відомств виплачує компенсації за загибель своїх бійців, а добровольці, котрі не зараховані до офіційних військових підрозділів, ніби зависли, — каже Людмила Табала.

Довгу, нерівну боротьбу за визнання Сергія Табали учасником бойових дій розпочала його мама Оксана Сергіївна. Врешті-решт, справа перейшла у судову площину. 31 березня минулого року Зарічний районний суд м. Суми встановив факт участі та загибелі Сергія Табали в АТО.

— Але суд може лише зобов'язати, він не може вплинути на кінцевий результат, — каже юрист громадського фонду «Суми» Марина Петько, котра весь цей час надавала правову допомогу родині загиблого. — Військкомати як відхрещувались, так і продовжують відхрещуватися від добровольців. На сьогодні ми не можемо сказати, яке відомство і в який спосіб виплатить членам сім'ї загиблого кошти.

За словами М. Петько, їй невідомі випадки, щоб десь в Україні членам сім'ї «неофіційного» добровольця після його загибелі в зоні АТО виплатили передбачені законом 609 тис. грн. Навіть вручення матері Сергія Табали посвідчення члена сім'ї загиблого — подія, що стала можливою лише після вересня 2015 року, коли було внесено відповідні зміни до законодавства.

— Коли з'явилися додаткові шанси, ми активізували свої дії, — продовжує М. Петько. — І тут почалося! То однієї довідки немає, то іншої не вистачає...

Від ухвалення судом рішення про встановлення факту участі Сергія Табали в бойових діях до видачі членам сім'ї Народного Героя України офіційного посвідчення минуло майже 10 місяців. Це надто довго, але це все одно — перемога. Перемога не лише небайдужих людей, а й здорового глузду.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

На знімку: Сергій Табала.

Фото з сайту «ВКонтакті».

КОМЕНТАР ЮРИСТА

Відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», членам сімей загиблих добровольців призначається одноразова грошова допомога у розмірі 500-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб **(з 1 січня 2016 року це 689 тисяч гривень)**.

Оформлення документів для виплати допомоги здійснюють обласні військові комісаріати за місцем проживання отримувачів допомоги.

Після отримання військкоматом усіх необхідних документів вони подаються до Департаменту фінансів Міністерства оборони України, після чого виноситься на розгляд комісії з розгляду питань, пов'язаних із призначенням і виплатою одноразової допомоги.

Після ухвалення рішення про призначення виплат Департамент фінансів Міністерства оборони України перераховує кошти до обласних військових комісаріатів.

У цьому разі, якщо рішенням суду встановлено, що боєць об'єднання «Правий сектор» загинув під час виконання завдань із захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України шляхом безпосередньої участі в антитерористичній операції, а сім'я, відповідно, отримала статус членів сім'ї загиблого, то є всі підстави для отримання одноразової грошової допомоги від держави.

Проте існують бюрократичні та правові перепони. Так, виплата зазначеної допомоги здійснюється в порядку, затвердженому постановою уряду від 25 грудня 2013 р. №975, якою встановлено чіткий перелік документів, необхідних для подання на розгляд відповідної комісії Міноборони. Правова складність полягає у тому, що добровольчі формування, які захищали країну в зоні АТО, мали бути зараховані до складу Збройних Сил, МВС, Національної гвардії чи інших утворень відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів. Проте об'єднання «Правий сектор» так і не перейшло під контроль зазначених відомств, а тому деяких обов'язкових документів, які необхідні для отримання грошової допомоги, немає, а отже, членам сім'ї загиблого бійця може бути відмовлено у наданні належних виплат.

Однак, оскільки законодавством право членів сім'ї на отримання такої допомоги закріплено, а закон має вищу юридичну силу, ніж, наприклад, постанова, на підставі якої виплачується грошова допомога, то відмову у виплаті коштів може бути оскаржено у рамках адміністративного судочинства членами сім'ї загиблого учасника АТО.

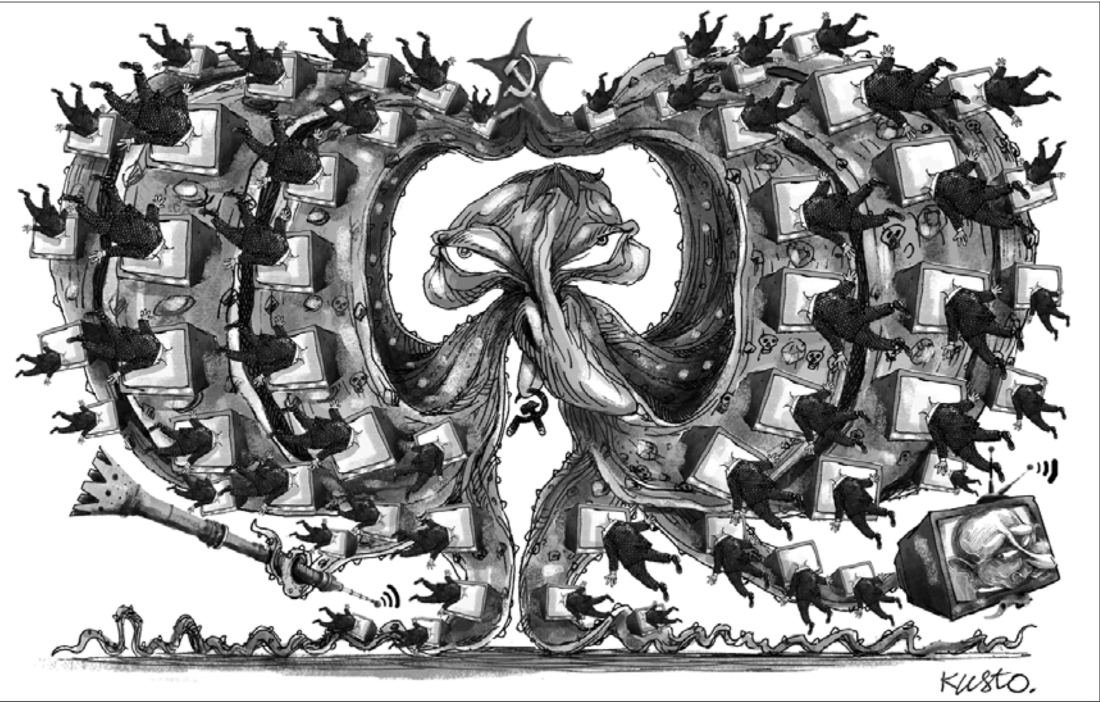
Так чи інакше, недоліки правового трактування не мають бути перепоною для отримання громадянами встановлених виплат, а тим паче особам, які потребують підвищеного захисту з боку держави.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Держава і нині продовжує економити на патріотах, і ця кричуща несправедливість уже межує з цинізмом

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

Днями на очі трапилося інтерв'ю одного з російських акторів, який два роки тому дуже тепло відгукнувся про Україну й був одним з перших, хто нас підтримав у розпал анексії Криму. «... і Росія нехай стане трішки краще, ніж прагнемо. Якщо ми не скоти, а люди, то знайдімо в собі мужність...» — не шкодував він слів. Але мужністю й гідністю Мельпомена обділила лицедія. Риторика «авторитету суспільства» раптом змінилася: «політика й війни не моя справа», «довіряю президентові» (до речі, стан ВВП, якому росіяни довірили бюджет країни й не тільки, світові експерти вже оцінюють в 40 мільярдів доларів). А як українцям в очі дивитися, скільки російські найманці вбили братів і зруйнували мирних життів, старого вірменського блазня (який пояснив зміну духовного курсу тим, що «зобов'язаний добре жити»), звичайно, уже не хвилює. Як і те, що розум і прагнення до нормальних людських цінностей і миру повинні бути вище від «хліба й видовищ». І, слава Богу, є ще мільйон щирих росіян і їх голос совісті не випалити «путіно-кадировським патріотизмом» і агітпопелом. Як гласить вірменське прислів'я «Голос народу сильніший за гуркіт гармат». І одне щире слово чи покаяння наближає нас до миру.

Рамзан АЛІЄВ (із Грозного, механізатор):

— Росія намагається втримати територію України, як 23 роки тому територію Чечні. Кремль хоче зломити волю до самовизначення волелюбних народів, тримати в залежності й потім потурати. Українців і чеченців з давніх часів поєднує любов і горе. Наші народи звела доля ще під час голодомору, потім заслання неугодних і спільне прагнення вижити в холодному Сибіру. Між нашими народами багато шлюбів. Безмежно поважаю Український народ за те, що він все-таки підняв голову й повстав проти імперії. Це, напевно, найголовніше. Перемоги нам і миру!

Андрій ГАВРИЛОВ (російський музикант, який отримав всесвітню популярність в 1970-ті роки як музичний вундеркінд, диригент, автор бестселера «Чайник, Фіра і Андрій», живе в Цюриху):

— Мир важливий завжди, тому що будь-яка війна це ганьба й мука. Кремль не ізольований від суспільства, і якби суспільство активно відкидало війну, то і Кремль не міг би її вести, а він веде дві війни паралельно й три війни вже «відвоював» за 15 років. Це свідчить про те, що суспільство морально розкладене і йому найважливіше приватне благополуччя, в обмін на яке воно готове зрадити вся і вся. Отож, виходячи з поточної ситуації, такий погляд на «нормальних росіян» з мого боку неможливий — їх зараз немає. Хворі всі. Відсоток незаражених такий малий, що говорити про нього як про силу неможливо. Мені було зрозуміло, що російські солдати будуть на території України ще в середині 90-х. Інакше й бути не могло! Зрозуміло було, що солдати вирушать у будь-яку точку, де, на думку тупої імперської свідомості, будуть наміри «розколоти єдність і братерство». Але ж кожній мало-мальськи інтелігентній людині зрозуміло, що меми «братерство», «єдність» і т. д. — синоніми поневолення, якими імперія маскує свою сутність. Адже тоталітарне суспільство з імперськими амбіціями дуже передбачуване. Його видно наскрізь! Інша справа, що дивитися огидно. І «пророчити» дії такого суспільства теж дуже просто, з тієї причини, що воно дуже примітивне.

Мені здається, що сильна сторона України в прагненні зближення з Європою — це значна частина молоді, які налаштовані дуже активно дотримуватися європейського вектора розвитку. Вони проявили волю й готовність жертвувати всім заради досягнення мети. Це драматичне розходження з Росією, де молодь себе проявила лише як відносно мирно налаштовані працівники різних сфер, що бажають «впливати» на владу, яка «побачить» бажання й сподівання прогресивної меншості й «піде назустріч». Зрозуміло, що в російському суспільстві була і є величезна кількість провокаторів, таємних і явних, які направляли протести саме в це наскрізь фальшиве й гниле русло. Такий напрям думок виявився фатальною оманою й абсолютним нерозумінням природи влади Росії й призвів до ще більшої автомізованості прогресивних проєвропейських сил з одного боку, і консолідації носіїв агресивного імперського й рабського менталітету переважної більшості населення. В Україні ж — Майдан Гідності й події, що розгорнулися після нього, різко загострили розуміння природи влади й способів впливу на неї. Революція стала реальністю для України. І вона не припинилася, незважаючи на найсильнішу протидію консервативно-корумпованого номенклатурно-олігархічного керівництва й бюрократії. За наявності в значної частини народу волі жертвувати життям заради ідеї свободи і європейських цінностей, сили, що гальмують ці процеси, буде зметено зі шляху, обраного кращою частиною суспільства!

Азіза КАЛЛАЄВА (Москва, з Дагестану, лікар):

— Я жодної секунди не вірю офіційним російським ЗМІ не тільки щодо України, а й усьому, що віщають ці безсовісні професійні брехуни, навіть якщо говорять про прогноз погоди. Якщо говорити про мир, то я, як будь-яка розсудлива людина, хочу миру, але миру, побудованого на правді, а не на неправді. Я вважаю, що всі країни, що утворилися на пострадянському просторі, мають право самі вибирати, як їм далі розвиватися, але від цього вони не повинні ставати ворогами, треба поважати їхній вибір, а не нав'язувати свої моделі й умови. Я вдячна тим українцям, які не змішують в одну купу всіх жителів Росії, які з повагою ставляться до тих, хто з реальним ризиком для життя й здоров'я підтримує прагнення України до свободи. Нас мало, нас залякують, але ми є і робимо, що можемо. Особисто я пишаюся тим, що жодного разу не голосувала за тих, хто зараз у владі в Росії, але водночас відчуваю свою персональну відповідальність за ті злочини, які скоює режим у світі. Бажаю Україні миру й процвітання! Слава Україні й слава ВІЛЬНІЙ Росії!

Аркадій ШМУЙЛОВИЧ (громадянин Російської федерації із Санкт-Петербурга, який живе за кордоном, за освітою вчитель історії та суспільствознавства, за багаторічним досвідом роботи — екскурсовод і лектор):

— Багато питань, які я був змушений ставити перед собою, про війну з українцями. Коли я бачу в Інтернеті безліч знімків, зроблених вочевидь непрофесійними фотографами, на яких видно цілі колони однакових військових машин російського виробництва, що прямують зі сходу на захід; фотографії й навіть відеокадри з росіянами, що не приховують свого недавнього прибуття в Україну з метою ведення війни; свіжі ряди могил з неназваними іменами на російських цвинтарях, як я можу вірити при відсутності російських збройних формувань на сході України? Коли президент моєї країни каже про те, що з «хунтою» воюють колишні шахтарі й робітники, а потім з'являються незаперечні свідчення знищення пасажирського літака саме нібито цими недосвідченими у військовій науці людьми за допомогою зенітно-ракетного комплексу «Бук», як я, знаючи, нехай і дуже приблизно, рівень складності такого озброєння, можу повірити в ракетників-шахтарів?

Нарешті, проживши безвиїзно 41 рік у СРСР-Росії, щодня спілкуючись по роботі з величезною кількістю різних людей, як я можу схвалювати ту жахливу війну, яка, поза всяким сумнівом, зробила мільйони українців ворогами Росії? Як я можу вірити у владу фашистських націоналістів в Україні, якщо знаю, що горезвісний «Правий сектор» не одержав там на виборах місць у парламенті? Якщо чую найогидніші шовіністичні заяви саме від російських парламентаріїв? Мені неприємний будь-який націоналізм. Жодної симпатії у мене немає, скажімо, до С. Бандери. Але якщо росіяни в масі так добре інформовані про нього і його послідовників, чому вони лише в останні місяці навчилися правильно називати його прізвище? Досі ще норовлять називати українців «бендерівцями».

Багато чого ще міг би я запитати. Але й сказаного досить. Обвинувачення українців у розвалі й безладді усередині їхньої країни здаються мені більш ніж дивними. Чому це раптом там має бути все гладко і добре -хіба Україна вийшла не з того ж СРСР, що й Росія? Тільки без російських корисних копалин, без армії, без ядерної зброї — добровільно відмовилася від озброєнь, повірила в добру волю росіян, що й було офіційно закріплене Будапештським меморандумом, розтоптаним нині аж ніяк не Україною. Нестійкість в економіці й політиці, чвари в парламенті, корупція — все це нормально для країни, що стала на шлях боротьби за демократію. Відсутність повідомлень про все це в ЗМІ має одразу насторожити розумну людину — це перша ознака придушення демократичних свобод. В Україні є вибори — не їхня імітація, а саме реальний вибір між політичними силами. Є міжпартійна боротьба. Є прагнення політиків завоювати симпатії виборців. Немає погромів і заборон на висловлення думок. Немає мертвої, брехливої єдності, яка буває в морзі. Країна намагається виборсатися з болота, не бажаючи замінити свої зусилля в цьому на гниття в теплій трясині. Так я бачу сьогоднішню ситуацію в Україні. Українцям не дають спокійно розвиватися. І, боюся, не дадуть. Зумійте вистояти — ми побачимо ще одну цивілізовану країну на карті Європи. Цього я, як людина, котра бажає добра своїй та всім іншим країнам, бажаю їм від душі!

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ЛИСТИ ІЗ ДОНЕЦЬКА

Восьмий ступінь

Без папірця ти комашка. Цю життєву мудрість добре пам'ятають люди старшого покоління. А головним папірцем із прадавніх часів завжди був паспорт. У достопам'ятні радянські часи в «комашках» значилася більшість населення країни, котрі мешкали в сільській місцевості та не мали документа, який відомий поет назвав молоткастим і серпастим. Без нього людину міцно, хоча й без ланцюгів, було прикуто до свого хутора, села...

Слава Богу, ті часи канули (будемо сподіватися, назавжди) у вічність. Однак спроби відродити щось подібне подекуди мають місце. Зокрема, правитель «ДНР» оголосив, що днями на території, зайнятій сепаратистами, почнуть видавати нові паспорти. У підвладних йому ЗМІ на всі лади розхвалюють, який це буде чудовий документ. Сучасний дизайн, чудовий папір, відмінний друк... А головне, паспорт «ДНР» буде точно таким, як російський. По ньому не тільки шенгенську, а й візу будь-якої держави можна вільно одержувати.

Здавалося б, треба радіти, але жодного захвату чомусь немає. У чому ж річ? А все з тієї простої причини, що заготовлені відмінно поліграфічно виконані документи будуть, вибачте, з вадою. Так, так, саме так! Ну, у Росії вони, напевно, зійдуть за повноцінні посвідчення особи, а далі куди сунешся з таким паспортом? У будь-якому посольстві, на будь-якій митниці, за визначенням того самого поета, «вытаращат глаза в тупой полицейской слоновости: дескать, это что еще за географические новости?» І завернуть назад.

Загалом, далі Росії з таким паспортом нікуди не вирушиш, втім, хіба що до Абхазії чи Північної Осетії, які дружать із «ДНР». Тільки навряд чи в ці благословенні країни ринуться жителі Донбасу, які навіть відпочивають переважно в Європі, а вже про ділові поїздки й говорити не варто. По суті, люди з новими паспортами будуть міцно прикуті до Росії. Але головне, Донбас, хоча б як прагли цього ватажки «ДНР», все-таки не відірвати від України, де у багатьох живуть не тільки друзі й далекі родичі, а й родини — дружини, чоловіки, діти, онуки. Як вони із цими «чудовими» паспортами для зустрічей долатимуть блокпости?

Школяр з паспортом «ЛНР».

Розхвалюючи нові паспорти, ватажки «ДНР» кажуть, що вони досить надійні, мають аж сім(!) ступенів захисту від підробок. А я гадаю, що непогано б мати ще й восьмий ступінь, який захистив би людей від самодіяльності тих, хто править нині на Донбасі.

Кирило КУРЖЕНКО.
Донецьк.

Фото з сайту uapress.info

«Нехай лише почнуть нас визволяти: ми зсередини допоможемо»

Ольга та Володимир — подружжя із Донецька, люди талановиті та соціально активні. Свій протест проти окупації міста голова сім'ї, художник за фахом, висловлює у формі карикатур і гротескних картин, де висміюються лідери так званої «ДНР», ватажки незаконних збройних формувань та їхні московські «куратори». Ці полотна неможливо виставити в міській галереї, про ці роботи не говорять уголос, проте члени творчого об'єднання, до якого входять співрозмовники, продовжують засобами мистецтва боротися проти тих, хто захопив частину української території.

Над полотном «Український вузол» художник працював протягом 2014-2015 рр.

— Коли почалася окупація, питання про виїзд із Донецька практично не обговорювалося. Ми вирішили залишитися тут, щоб дочекатися наших воїнів, щоб розповідати правду та переконувати ще не безнадійних людей, — пояснюють свою позицію співрозмовники.

Твори мистецтва рятували з полону

«Мої найближчі родичі брали участь у всіх проукраїнських мітингах, двічі визволяли міську раду Маріуполя від загарбників, — розповідає Ольга. — Серед закордонних друзів збирали кошти на перев'язочний матеріал для українських бійців. Друкували листівки. Один із родичів був поранений під Іловайськом, загинув у червні минулого року в Пісках. Другий після контузії займається роз'яснювальною діяльністю у прифронтових містечках».

Володимир, людина пенсійного віку, свого часу в 1991-му захищав демократію на барикадах у Москві. Згодом у творчості намагався розкрити деякі «білі сторінки» історії України. Тепер малює майже цілодобово. Це дає змогу зафіксувати те, що відбувається, і просто не з'їхати з глузду від ситуації у «республіці». «Боюся не встигнути. Є багато задумів, сюжетів про Савур-Могилу, про біженців», — зізнається художник.

У творчому об'єднанні пригадують, як восени 2014-го вивозили на вільну територію картини. Тоді на всіх автошляхах на виїзді з міста стояли блокпости «ДНР», де ретельно перевіряли пасажирів і вантажі. Члени творчого об'єднання почали шукати шляхи евакуації творів мистецтва. Через одного з тодішніх керівників міста вдалося домовитися, що машину супроводжуватимуть бойовики. Ольга зізнається: не мала сил, аби попросити цих людей про допомогу.

— Розвіяв сумніви водій, який приїхав по картини і побачив їх у складеному вигляді. Він увляв їх у рамах, а тут до кузова завантажили, за його словами, «якісь дрова з ганчірками». Картини меншого формату не було видно, тому що майже весь простір закривало шестиметрове полотно, яке раніше висіло в католицькому храмі міста. До речі, через добу храм потрапив під обстріл, причому прилетіло і зруйнувало саме в тому місці, де стояла картина, — розповідає жінка.

На блокпостах «ДНР» водій представляв Володимира як дивакуватого художника, який не може розлучитися зі своїми полотнами. Вдалося проїхати без ускладнень.

Серед обивателів «перемагає холодильник»

Теперішні роботи творчого об'єднання можна побачити лише в мережі чи отримати приватним повідомленням: проти терористів висловлюватися небезпечно. «У нас велика родина, є лежачий хворий, є маленька онучка. Тому ведемо замкнений спосіб життя. Хоча іноді немає сил мовчати. Проповідуємо, наче священики, роз'яснюємо й переконуємо людей у неправдивості «раша-ТБ» тощо», — пояснюють митці.

І вони в місті не самотні. Співрозмовники пригадують, як нещодавно підпільники розклеїли на стовпах та будинках стікери «Донбас без «ДНР». Кажуть, це дуже підняло дух людей, які вимушено залишаються в окупації.

— Завжди сперечаємося з тими, хто звинувачує мешканців Донецька в тому, що вони нібито не зупинили захоплення. Але є маса відео, де видно, як міліція пропустила бандитів до будівлі ОДА. Ми нічого не могли зробити без зброї проти озброєних бойовиків. До прикордонних сіл танки і БТР із чеченськими найманцями увійшли ще ранньою весною. Я тоді писала і Авакову, і Яценюку, і до спільноти «Євромайдан SOS». Відповів лише Євромайдан: мовляв, звідки у чеченців танки? Ось і все. Ніхто не сприймав небезпеку всерйоз. А про 5 липня, коли до міста з боку Слов'янська і Краматорська увійшла «армія Гіркіна», взагалі без болю згадувати неможливо. Нас просто здали на «перевиховання», щоб ми могли порівняти дві держави і їхнє ставлення до людей, — гірко говорить Ольга.

Родина митців живе дуже скрутно. Володимир вважає неприйнятним отримувати «пенсію» від «ДНР». Все важче знаходити кошти на фарби і полотно. За старою звичкою художника запрошують виставляти свої роботи в Донецьку. Але співрозмовник не погоджується: адже у галереях поруч можуть висіти портрети ватажків терористичної організації. Пропонували 200 доларів, аби намалював портрет Олександра Захарченка, так званого «голови ДНР». Художник відмовився.

За словами подружжя, настрої в місті панують різні. Патріоти з нетерпінням чекають на український прапор, ображаються, що Донецьк не відвойовують, готові були просидіти у сховищах стільки, скільки потрібно, аби очистити місто. Серед обивателів «перемагає холодильник». «Що важче здобувати їжу, то солодші спогади про українське минуле. Але є й такі, які досі славлять Путіна і вірять у світле майбутнє разом із Росією».

«Дуже важливо, щоб українці по той бік лінії розмежування вірили: ми, донеччани, живемо в Україні, тільки на тимчасово окупованій території. Нехай лише нас почнуть визволяти — ми зсередини допоможемо», — підсумовують співрозмовники.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

Репродукція надана героями публікації.

Скільки коштував новорічний стіл у Києві, Донецьку та Криму. Порівняння цін

НОВОГОДНИЙ СТОЛ В КИЕВЕ, ДОНЕЦКЕ И КРЫМУ

Товар	Киев	Донецк	Крым (Симферополь)
Салат «Оливье»	95,7 грн.	138,4 грн. (346 р.)	165,7 грн. (513,7 р.)
Салат «Сельдь под шубой»	42,3 грн.	52,24 грн. (130,6 р.)	65,3 грн. (202,4 р.)
Курица целая (1,5 кг)	66 грн.	82,8 грн. (207 р.)	70,2 грн. (217,6 р.)
Бутерброды с колбасой и сыром	84 грн.	141,2 грн. (353 р.)	109,8 грн. (340,4 р.)
Шоколад, 1 плитка	15 грн.	36 грн. (90 р.)	30,6 грн. (94,9 р.)
Апельсины, 1кг	26 грн.	30 грн. (75 р.)	35,5 грн. (110 р.)
Мандарины, 1кг	25 грн.	30 грн. (75 р.)	29 грн. (90 р.)
Яблоки, 1 кг	11 грн.	26,4 грн. (66 р.)	19,3 грн. (59,8 р.)
Бананы, 1 кг	28 грн.	38 грн. (95 р.)	37,1 грн. (115 р.)
Сок Яблочный, 3 л	33 грн.	60 грн. (150 р.)	53,1 грн. (164,6 р.)
Шампанское, 1 бут	45 грн.	74,8 грн. (187 р.)	80,6 грн. (249,9 р.)
Водка, 1 л	49 грн.	56 грн. (140 р.)	48,4 грн. (150 р.)
Итого:	520 грн.	765,8 грн. (1914,5 р.)	744,6 грн. (2308,3 р.)

Уже другий рік частина Донбасу та Крим зустрічали Новий рік під протекторатом окупаційної влади. Наші колеги із сайту «ОстріВ» провели передноворічний моніторинг цін на основні продукти в Донецьку, Криму (Сімферополь) і Києві та з'ясували, де із цих міст новорічний стіл коштував дешевше, а де — дорожче. Всі ціни актуальні на середину грудня 2015 року. Вартість продуктів у Сімферополі та Донецьку бралася в рублях і переводилася за актуальним місцевим курсом у гривні. У кримських банках за 1 гривню дають у середньому 3,1 рубля. У Донецьку брався курс «Центрального Республіканського банку «ДНР», де за 1 гривню можна одержати в середньому 2,5 рубля. Дивіться, порівнюйте.

Інфографіка з сайту www.ostro.org

ЦЕНЫ НА ПРОДУКТЫ В КИЕВЕ, ДОНЕЦКЕ И КРЫМУ

Товар	Киев	Донецк	Крым (Симферополь)
Колбаса вар. «Докторская» 1 кг.	73 грн.	104 грн. (260 р.)	100 грн. (310 р.)
Сельдь соленая 1 кг.	65 грн.	68 грн. (170 р.)	64,5 грн. (200 р.)
Сыр российский 1 кг.	83 грн.	175,2 грн. (438р.)	112,9 грн. (350 р.)
Колбаса копченая Салями 1 кг.	73 грн.	99,2 грн. (248 р.)	93,5 грн. (290 р.)
Картошка 1 кг.	4,3 грн.	5,2 грн. (13 р.)	8,1 грн. (25 р.)
Морковь 1 кг.	5,1 грн.	11,2 грн. (28 р.)	8,7 грн. (27 р.)
Свекла 1 кг.	4,7 грн.	10 грн. (25 р.)	9,4 грн. (29 р.)
Лук репчатый 1 кг.	5 грн.	8,4 грн. (21 р.)	8,1 грн. (25 р.)
Горошек зеленый в банке 0,5 л.	8,7 грн.	25,6 грн. (64 р.)	29 грн. (90 р.)
Огурцы консервированные 0,5 л.	31 грн.	33,2 грн. (83 р.)	38,7 грн. (120 р.)
Хлеб батон белый 1 шт.	6 грн.	4 грн. (10 р.)	6,5 грн. (20 р.)
Майонез 0,5 л (67% Провансаль)	6 грн.	26 грн. (65 р.)	25,8 грн. (80 р.)
Яйца 1 десяток	21 грн.	24 грн. (60 р.)	21,3 грн. (66 р.)

За всіх воїнів душа болить

Перша зустріч, на яку я поспішала, не відбулася. Моя співрозмовниця разом зі своїми товаришами проводжали того дня в останню путь батька одного з учасників АТО. Вони не могли залишитись осторонь. Їхні співчуття і підтримка потрібні були людям, які переживали найважчі хвилини свого життя.

За кілька днів ми зустрілися. У невеликому підвальчику одного з торговельних центрів Умані — у волонтерському штабі «До перемоги». Саме там я й побачила його главу — невисокого зросту чорняву жінку зі стомленими від недосипання очима — **Ольгу Ситник (на знімку)**. На ній було звичайне робоче вбрання. Одразу стало помітно: вона добре знає, де і що знаходиться, а ще — скільки є пар взуття, якого одягу. Заклопотана, вона розбирала чималі клунки, ящики з овочами, фруктами, солодощами та іншими наїдками і всім тим, що замовляють на передовій.

— Зачекайте хвилинку, потрібно оформити посилку на Маріуполь, а потім і поговоримо, — звертається до мене волонтерка.

Ну, звісно, зачекаю. Десь там, саме в оцій посилці, бійці отримають домашню випічку, а, можливо, і щось набагато важливіше, що врятує їм життя...

Невдовзі ми вже сиділи за старенькими столиком, гріли руки за чашками чаю, і я слухала історію створення їх організації.

— Звичайна робота, нема що й розповідати, — не знає з чого почати Ольга Олександрівна.

Запитую: що привело до цього затісного підвалу?

— Нестерпно було дивитися, як топчуть українські прапори. Коли розпочалася війна, мене зачепило наше безсилля. У липні чотирнадцятого на першу ротацію додому повернулися уманчани-добровольці, бійці батальйону імені Кульчицького. Ми зустрілися, нацгвардійці розповіли про ситуацію на сході, і я зрозуміла, що просто не зможу сидіти склавши руки, знаючи, що там віддають життя рідні й близькі люди, що вони сплять у сирих окопах, їдять жорсткі сухпайки, не мають елементарних речей, — в голосі співрозмовниці відчувається хвилювання. — Перша поїздка була в Амвросіївку. Везти погодився Роман Бовкун, який і досі з нами волонтерить. Ми приїхали щойно після обстрілу і побачили повністю знищений блокпост, їжа, одяг — все згоріло... А ті бійці-хлопчики... Ніколи не забуду їхніх облич, їхніх гарячих очей. Це був переломний момент, відповідь на мої вагання, а чи варто?..

Нашу розмову перериває телефонний дзвінок, Ольга когось запевняє, що вже завтра вирушають в дорогу. Як з'ясувалося потім — на Луганщину.

— Я обов'язково вийду на зв'язок, — чітко, по-офіцерськи закінчує розмову. — Хлопці чекають, — це вже до мене.

І якось тепло, поматеринськи звучить те слово «хлопці». Та й не дивно, 42-річна жінка і сама мати чотирьох дітей.

— У мене двоє синів і двоє доньок, — продовжує. — Вони дуже хвилюються за мене, особливо перед кожною поїздкою. В усьому підтримують. Навіть не очікувала, — щиро зізнається. — А взагалі волонтерством займається майже вся родина. Чоловік В'ячеслав допомагає складати план маршруту і разом із сином Віктором неодноразово їздили в зону АТО. Невістка Ірина і старша донька Наталя чергують у штабі, посилки пакують. Молодші, Михайлик та Оксанка, якій всього п'ять з половиною, чекають вдома і дуже сумують, коли вирушаю в дорогу. Ця справа забирає багато часу, але я їм завжди пояснюю, що мене з нетерпінням чекають солдати, наші сміливі й мужні захисники, які борються з ворогами, і вони на мить стають дорослими, все розуміють...

Упродовж двох років центр «До перемоги» налагодив зв'язки з десятками військових підрозділів, де воюють уманчани-земляки. Зокрема, шляхи волонтерів пролягли до Вуглегірська, Дебальцевого, Волновахи, Пісок, Мар'їнки Донецької області, до Станиці Луганської, Щастя на Луганщині. Також не менш потрібною виявилася допомога і для тих, хто несе службу на кордоні з Кримом та невизнаним Придністров'ям. Щоразу в небезпечну мандрівку вирушає мікроавтобус, завантажений 4—5 тоннами. За кермом — власники автотранспорту брати Володимир та Леонід Янковенки, Роман Решетник чи Роман Бовкун. Хлопці протягом минулого та позаминулого років їздили на своїх «мерседесах» у саме пекло, інколи вщент розбиваючи «буси», ремонтували їх і знову вирушали на передову. Серед гуманітарного вантажу, який вони на перших порах доставляли в найгарячіші точки сходу і не тільки, були продукти харчування, вода, засоби гігієни. Згодом додалася амуніція: шоломи, камуфляж, які, до речі, дорого коштували. Ближче до зими активно почали замовляти ліки, бензопили, генератори. Ольга Ситник пригадує, як важко було вперше знайти спонсора, щоби придбати прилад нічного бачення...

— Спочатку люди ставилися з недовірою, мовляв, а звідки ми знаємо, куди отримані гроші витрачаються, — каже жінка. — Бути волонтером важко. То лише зі слів здається легко й зворушливо. А от скільки за тим праці, нервів, напруги і безсонних ночей?! Іноді після пліток та безпідставних звинувачень ти приголомшена й розбита, не знаєш, що робити, на якийсь час опускаються руки. Але дзвінки з фронту швидко приводять до тями, ставлять все на свої місця. У голосі бійців стільки надії, сподівання на твою допомогу, що ти мимоволі відкидаєш усі образи і думаєш про одне: хто ж тоді, як не я, прийде на виручку? Починаєш усвідомлювати, чого варті мої «страждання» у порівнянні з пекельними випробуваннями на сході, — ділиться внутрішніми переживаннями.

Довкола себе вона згуртувала таких же, як і сама — мужніх і завзятих. Знайшлися відчайдухи, які, зціпивши зуби, працюють зранку до вечора. А їх ні мало ні багато — 42 особи. Серед них приватний нотаріус Людмила Дашицька, поетеса Анастасія Яніна, вчитель Вікторія Василенко, підприємець Інна Безпалько, а ще студенти, пенсіонери, колишні військові, демобілізовані, домогосподарки.

Нині на рахунку Ольги Ситник майже п'ятдесят поїздок на схід. Тривали ці рейди по тижню-півтора, адже доставляли необхідне на найдальші блокпости, в глибинку фронту. Інколи її товариші вирушали в дорогу без неї, і тоді штаб на чолі зі своїм «командиром» працював на повну «котушку». Останнім часом в зону АТО уманчани почали возити ще й домашню їжу: пироги, булочки, вареники.

— Як же ж апетитно смакують і щиро дякують бійці за такі гостинці! Кажуть, що в ті хвилини згадують і рідний дім, і люблячу родину. Інколи по неголених щоках загартованих чоловіків котяться сльози. Навіть не уявляєте, наскільки це стимулює працювати і не опускати рук, — ділиться далі. — Чоловіки приїзду волонтерів чекають, як діти на Новий рік Діда Мороза, і радіють, як діти. Помітила при тому, що бійці ні на що не нарікають, налаштовані рішуче, кажуть: не поступимося ні на крок, готові воювати за Україну до перемоги. Це від них я щоразу, після кожної поїздки, заряджаюся патріотизмом і терпінням.

Ольга Олександрівна згадує нещодавню поїздку до Волновахи: «Раніше ми часто потрапляли під обстріли, переживали випробування спекою, морозами. А цього разу, ще коли не доїхали до місця призначення, у Запоріжжі, у нас серйозно зламався автомобіль. За два дні ми познайомилися з багатьма небайдужими людьми, котрі допомогли нам знову вирушити в дорогу. Особливо вдячні нашому Вані...»

Далі Ольга Ситник розповідає зворушливу історію про людську мужність, незламність і патріотизм. Іван — запорізький хлопчина, один з перших, хто безоглядно пішов захищати країну. Бійцю пощастило вийти живим з «Іловайського котла», але його захопили у полон. Згодом, після обміну, Іван повернувся на фронт до своїх побратимів, де потрапив під обстріли поблизу Сєвєродонецька... Для пораненого хлопця війна на цьому скінчилася, але тільки на передовій. Нині він активний волонтер.

— Наш Ваня добу мотався Запоріжжям, але знайшов нам запчастини, підходящу СТО, чекав, поки ми станемо на колеса, — співрозмовниця навіть не помічає, як колишнього бійця, котрий бачив їх уперше і допомагав як міг, вкотре називає «наш». Бо, як каже, вся справа у тому, чи болить тобі душа. Їй за всіх солдатів болить, для неї вони всі свої, рідні.

Рідні й усі ті, хто зображені на фото на великому саморобному стенді при вході до штабу. Це їхня гордість. Серед безлічі знімків зображені і щасливі бійці-батьки, які отримали листи з малюнками із дому, і суворі, змучені війною чоловіки...

Протягом усієї діяльності волонтерський центр на чолі з Ольгою Ситник, окрім основної роботи, неодноразово проводив виховні години в навчальних закладах міста, різні акції, зокрема, на День міста, День захисника Вітчизни, організовував подарунки дітям до Дня Святого Миколая. Центр постійно допомагає сім'ям загиблих і тим, хто, повернувшись з війни, опинився у скрутному становищі.

— Я не шкодую, що влилася в цей рух, що десь змогла нагодувати голодних, підбадьорити зневірених, вселити надію у змучені душі. Заради цього варто жити, ризикувати, — впевнено каже волонтерка. — ***Якщо ми хочемо миру, то потрібно кожному, хто як може, працювати задля перемоги і мирного майбутнього. Сьогодні в нас ще багато справ, ми маємо докласти всіх зусиль, щоби в захисників Батьківщини був надійний тил. Щоби бійці завжди відчували наше тепло і турботу. Знали — ми з ними, ми пам'ятаємо про них, наших синів, братів, батьків, щохвилини...***

Олена САМОТОКА.
Умань.

Фото автора.

ОСВІТА

Ліцей «зелених беретів»

Навчальний заклад для підготовки майбутніх прикордонників коштом місцевої громади створюють на Херсонщині

Унікальний і єдиний поки в державі ліцей, де готуватимуть майбутніх прикордонників для підрозділів Держприкордонслужби України, створюють на Херсонщині. Причому фінансуватиме його не держава, а місцева громада. На такий ліцей з посиленою військово-спортивною підготовкою обласне управління освіти і науки пропонує перепрофілювати діючу школу-інтернат у Новій Каховці. Її розраховано на три сотні дітей, але зараз тут навчається лише 119. Відтак потенціал навчального закладу, який має територію у два з половиною гектари, просторі корпуси, зелену зону для відпочинку і навіть власний вихід на дніпровський пляж, не використовується і наполовину. А тим часом утримання закладу коштує шість мільйонів гривень на рік!

Щоби витрачати ці гроші з більшою користю для дітей та народу, в майбутньому ліцеї уже влітку нинішнього року оголосять набір восьмикласників. Вони ходитимуть у формі, житимуть «на казарменому положенні», а в їхню навчальну програму включать значно більше годин на фізичну підготовку та військову справу. Набиратимуть у ліцеїсти і хлопців, і дівчат. Адже для охорони наших рубежів (тим паче в області, яка межує з тимчасово окупованою територією Криму) потрібні не лише інспектори, а й інженери для обслуговування складної техніки, зв'язківці, медики. Ази профільних знань їм також дадуть у ліцеї викладачі з числа відставних офіцерів ДПСУ та Збройних Сил України.

— Власне кажучи, створення принципово нового для Херсонщини навчального закладу вже розпочалося. На базі Новокаховської школи-інтернату створили два експериментальні класи, де за програмами посиленої військово-спортивної підготовки вчаться три десятки восьмикласників. Та до нас заздалегідь надійшло ще п'ятдесят заяв про зарахування до майбутнього ліцею від їхніх ровесників з Бериславського, Цюрупинського, Каланчацького, Каховського районів області. Не проти ми приймати в ліцеїсти і школярів з анексованого Криму — адже це також наші діти, — коментує начальник управління освіти і науки Херсонської ОДА, депутат обласної ради Євген Криницький. — А після закінчення ліцею випускники матимуть вибір: шукати себе в цивільному житті, йти у підрозділи ДПСУ чи продовжити навчання у Хмельницькій академії Державної прикордонної служби України.

Виконуючий обов'язки голови Херсонської облдержадміністрації Валентина Січова уже звернулася до керівництва Херсонської облради з проханням розглянути на сесії проект перепрофілювання Новокаховської школи-інтернату на ліцей для майбутніх прикордонників. Проект уже схвалили в Міноборони України та ДПСУ. Хоча самого схвалення замало: на кошти з державної скарбниці освітяни не претендують, та аж ніяк не відмовилися б від масогабаритних макетів зброї, аби не пояснювати дітям на пальцях і картинках, чим автомат від гранатомета чи кулемета відрізняється. Ще потрібні комплекти камуфляжної форми для ліцеїстів, методична допомога Департаменту військової освіти і науки Міністерства оборони України в організації навчального процесу. Поки що допомогти не словом, а ділом зголосилося лише Азово-Чорноморське регіональне управління Держприкордонслужби України, пообіцявши розбудувати в ліцеї смугу перешкод не гіршу за ті, які є в навчальних центрах ДПСУ.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Інтерв'ю після... розстрілу

У січні 2015 року 22-річний мешканець селища Млинів Рівненської області Володимир Придюк (на знімку) біля донецького аеропорту потрапив у полон до сепаратистів. Дні і ночі у стані бойовиків — складний іспит на мужність, витримку, людську гідність перед родиною, співвітчизниками, перед Українською державою і, зрештою, перед власним сумлінням.

Із рибоводів — у розвідники

Після закінчення Млинівського державного технолого-економічного коледжу Володимир Придюк став студентом Львівського національного університету ім. С. Гжицького. Під час Революції Гідності млинівчанин тиждень перебував на київському Майдані — героїку революційного піднесення сприйняв усім серцем.

Коли розпочалися бойові дії на сході України, за прикладом товариша з Уїздців Івана Скочка, вирішив долучитися до захисників України. Однак у райвійськкоматі добровольцю остудили патріотичний запал: за станом здоров'я медики визнали непридатним до військової служби. Після такого «облому» юнак не заспокоївся. За порадою патріотично налаштованих земляків Володя потрапив на вишкіл до підрозділу УНА-УНСО. За півтора місяця опанував курс тактики ведення бою, поводження зі зброєю, орієнтування на місцевості. Згодом удосконалював військові навички на полігоні у Новограді-Волинському — там кмітливого млинівчанина хотіли зарахувати до складу розвідувального батальйону, а після полігона — потрапив у розвідроту 81-ї аеромобільної бригади. Дофронтова підготовка тривала у Дніпропетровській області, а звідти воїни взяли курс на передову лінію оборони...

«Сет» помер на його руках

На фронт прибули 6 січня 2015 року — саме на коляду. Того ж дня вирушили у перший бойовий виїзд — відволікати увагу ворогів. Тоді ж сепаратисти вперше обстріляли українських розвідників, але захистила броня МТ-ЛБ (машина-тягач легка броньована).

19 січня 2015 року відправилися прикривати відхід одного з військових підрозділів. Однак команда не надійшла, тож до вечора просиділи в МТ-ЛБ, а зранку повернулися до місця дислокації.

Уранці — чергове завдання. Оскільки чимало бійців захворіли, довелося Володимиру з побратимами знову вирушати в небезпечний рейс. Пункт призначення — між новим і старим терміналом донецького аеропорту. Однак через сильний туман розвідники збилися з курсу й висадилися за 700 метрів від місця призначення — майже на позиції сепарів. Десантники потрапили під щільний вогонь бойовиків і прийняли бій. Кульове поранення дістав командир — позивний «Сет» (уродженець Маріуполя). Млинівчанин перев'язав його, відтягнув із сектора обстрілу, а згодом посилав автоматні черги в бік ворогів.

Укриття не було, зв'язок зник, наказ відступати не надходив. Старший групи розпорядився завантажуватися у машини, але не встигли цього зробити. Володя опікувався «Сетом» — він так і помер на руках нашого земляка. Розвідники вирішили відходити. Який обрати шлях? Із двох боків були затиснуті ворогами, з третього — автомашинами. Взялися обходити ті машини, аж раптом, наче з-під землі, з'явилися якісь люди. Воїни не знали, що перебувають у тилу ворога. Щоб усе з'ясувати, Володимир намотав на ремінь автомат і, утримуючись від різких рухів, рушив до незнайомців.

— Хто ви хлопці будете? — встиг запитати.

Замість відповіді — удар прикладом у голову і автоматна черга для підсилення больового ефекту. Звісно, що таку «гостинність» могли виявити лише проросійські бандити...

Хочеш жити — вбий побратима

— Укроп! — заволали сепари.

Як шакали, накинулися на українця, миттєво роздягнули, зняли бронежилет, розгрузку і почали гамселити переважно ногами.

— Мочі єго! — надривався один із них.

Інші, як навіжені, розмахували ножами, намагаючись у театральних позах вцілити у шию, відрізати вуха.

— Нє трогай єго! — остудив бойовиків окрик командира. — Сєйчас будут журналісти!

Володимиру Придюку і ще чотирьом українським військовослужбовцям зав'язали очі і повезли на базу бойовиків. Там били, як кажуть, просто так — вгамовували злість, а також примушували їсти нашивки з форми українських воїнів. На базі вшивався і недоброї згадки Гіві.

Згодом пов'язки полоненим зняли і помістили у підвал. Серед бранців був полковник української армії, якого опративно кудись забрали. Пізніше з'ясувалося, що це офіцер із 93-ї бригади. Мине час — і про його повернення з полону від проросійських сепаратистів поінформують вітчизняні телеканали.

Полонених взяли, як кажуть, в обробку. Потім до цинізму просто заявили: «Якщо хочете вижити, то повинні застрелити свого побратима, інакше ми вас уб'ємо».

Перший із чотирьох полонених відмовився рятувати власне життя братовбивством. Його вивели — бранці лише почули постріл. Тоді почалися випробування для Володимира. Млинівчанин також відмовився стріляти у побратимів. Після короткого «Нет — так нет!» зав'язали очі і повели коридором. Страх сковував думки і рухи. Підвели до стіни, запропонували стати на коліна — українець відмовився.

Володя зібрав в кулак волю, у думках попрощався з рідними, близькими і дорогими людьми. В ті найвідповідальніші миті життя душа і тіло юнака повністю звільнилися від страху. Поряд пролунав постріл.

— Єслі пікнеш — застрелю понастоящему! — злісно нашептав кат...

Довга дорога до сина

Після «розстрілу» полонених відвезли в Донецьк, де вони дали інтерв'ю сепаратистським каналам. Серед запитань домінувало на кшталт: «Чого воюєте, тут росіян немає, а звичайні люди».

Через два дні юнаків привезли в трупарню, два приміщення якої до стелі були закладені вбитими. Щоправда, визначити їх приналежність до якоїсь із сторін було неможливо. Там Володя впізнав лише тіла «Сета» та ще двох бійців із розвідроти з позивними «Ляшко» і «Кент». Їх поклали в труни. Можливо, згодом передали родинам.

Сепари дали млинівчанину змогу зателефонувати додому. Причому наголосили: відпустять із полону лише в тому разі, якщо за ними прийдуть рідні. Із Млинова у тривожну путь з багатьма невідомими відтинками вирушила ненька Людмила Анатоліївна. Разом із Володею звільнили ще двох полонених: за одним також приїхала мама, за другим — сестра.

У Слов'янську вчорашній бранець вдруге у своєму житті дав інтерв'ю — цього разу журналістам українського телеканала. Розуміючи, у якому стані він перебуває, майстри мікрофона не копалися в душевному стані бійця, лише цікавилися, як почувається, чи все добре.

У списках не значився...

Чимало зі сказаного Володимиром Придюком свідомо не виношу на суд читачів. Сьогодні він з особливою теплотою відгукується про волонтерів, які надавали моральну і матеріальну допомогу. На жаль, перчить у душі розвідника від того, що після повернення з полону зі списків бійців свого підрозділу зникло його прізвище, хоча згодом «знайшлося».

Ще один абсурд: боротися за статус учасника бойових дій млинівчанин збирається з допомогою... адвоката. А де ті «кабінетні грамотії», яких держава уповноважила опікуватися такими справами? Невже не розуміють, що підривають довіру до армії і влади? Людина, яка добровільно пішла захищати Україну, яка дивом вижила в сепаратистському пеклі, заслуговує на іншу повоєнну долю. Якби вороги дізналися про вишкіл у таборі УНА-УНСО, то, ймовірно, фінал долі полоненого був би інший: снайперів, артилеристів, унсовців, бійців «Правого сектору» сепари живими не залишали...

Віталій ТАРАСЮК.

Млинів
Рівненської області.

Фото надане автором.

П'яна бійка на «Драгобраті»,

або Про що не знали служителі Феміди Закарпатської області

Суспільний інтерес до бійки, яка сталася на лижному курорті «Драгобрат» 10 січня за участю представників «Правого сектора», навіть після ухвали Апеляційного суду Закарпатської області (див. «Голос України» за 13 і 26 січня), не вщухає. А швидше, навпаки. Голова ОДА Геннадій Москаль оприлюднив коментар у понеділок. Він, зокрема, зазначає, що після подій в Апеляційному суді Закарпатської області в ніч на 23 січня, де підсудні з групою підтримки в присутності суддів, прокурорів та ЗМІ скандували: «Москалю — смерть! Смерть! Смерть!», у нього виникло дежавю.

— Щось схоже вже було — у Німеччині в 1933 році. Хочу сказати, що страху за своє життя в мене немає, я ніколи не ходив з охороною і не збираюся робити цього тепер. Але працюючи в зоні бойових дій головою (Луганської. — **Авт.**) обласної військово-цивільної адміністрації, я чітко бачив, хто приїхав воювати, а хто мародерствувати й наживатися на війні.

І хоча на Донбасі багато хто на ці речі дивився крізь пальці, я завжди нещадно боровся з ними. Бо вважаю неприпустимим, коли хтось, видаючи себе за патріота, веде війну не з агресором, а з власним народом. Громадськість має чітко розуміти, хто є патріотом і героєм, а хто просто, одягнувши камуфляж, нашивки «Правого сектора» чи іншої організації, займається відвертим криміналом.

Я не ставлю під сумнів заслуги підсудних у зоні АТО, якщо вони справді є. Просто хочу констатувати факти, які засвідчують повний параліч і бездіяльність усієї правоохоронної системи України. Що й призводить до злочинів на зразок того, що стався на «Драгобраті», а також ексцесів у Апеляційному суді.

Наведу дані тільки за двома епізодами, хоча на сьогодні їх набагато більше. Перший — кримінальне провадження № 120 141 000 600 070 77 від 13 грудня 2014 року. Цього дня група осіб у камуфляжній формі зайшла в будинок № 57/3 по вул. Червоноармійській у Києві, в аудиторію № 215, де проводилася лекція, здійснила кілька пострілів у стелю з вогнепальної зброї, побила 13 осіб, що слухали лекцію, і відібрала в них особисті речі (гроші, мобільні телефони тощо). Після чого злочинці викрали одного з побитих і погрожували йому зброєю, вимагаючи викуп. За даним фактом відкрито кримінальне провадження за ч. 2 ст. 146 («Незаконне позбавлення волі або викрадення людини») та ч. 2 ст. 187 Кримінального кодексу («Розбій»). 30 грудня 2014 року Печерський райсуд Києва виніс ухвалу про дозвіл на затримання підозрюваних у скоєнні злочину, серед яких і відпущений на поруки Апеляційним судом Закарпатської області Антон О. (Бєс). Ухвала Печерського суду ніким не скасована й досі дійсна. І якщо Апеляційний суд Закарпатської області відпустив Бєса на поруки за епізод на «Драгобраті», міліція м. Києва мала приїхати й виконати ухвалу Печерського суду від 30 грудня 2014 року за епізод у Києві. Однак не приїхала й не виконала. До речі, вказана ухвала суду стосується також мешканця Києва Андрія М., котрий згодом став фігурантом у справі про вбивство Олеся Бузини. Якби він був затриманий і притягнутий до кримінальної відповідальності після розбою й викрадення людини в грудні 2014 р., то не було б скандалів, пов'язаних із вбивством О. Бузини в квітні 2015р.

Другий епізод. 3 березня 2015 року у Києві по вул. Майорова група злочинців викрала й незаконно позбавила волі місцевого мешканця, котрого били, катували, вимагали гроші. За даним фактом відрито кримінальне провадження № 120 151 000 000 003 86 за ч. 2 ст. 146 Кримінального кодексу («Незаконне позбавлення волі або викрадення людини»). Міліція встановила причетних до викрадення, серед яких Василь М. (Хорват) і Антон О. (Бєс). Ніхто з підозрюваних не був затриманий, хоча вони вільно роз'їжджали по території України.

Якби Апеляційний суд мав ці два факти, Антон. О. не випустили б на поруки, однак ніхто з правоохоронців Києва жодних матеріалів суду не надав.

Підкреслюю, що вказані злочини жодного стосунку до зони бойових дій на Донбасі не мають. Так само, як і п'яна стрілянина на «Драгобраті». Останній злочин став прямим наслідком бездіяльності правоохоронної системи. Люди відчули безкарність, уседозволеність і зрозуміли, що при таких правоохоронцях можна робити будь-що, прикривати це псевдопатріотичними лозунгами й залишатися непокараними. Кримінальні провадження по Києву, а також названі мною раніше по Кіровоградській, Львівській та Івано-Франківській областях не були об'єднані, що й призвело до ексцесів у Апеляційному суді Закарпатської області в ніч на 23 січня.

Я звернувся до Генпрокурора України, — завершує коментар Г. Москаль, — з проханням дати доручення об'єднати всі епізоди в одне кримінальне провадження. Їхню кваліфікацію видно й без вищої юридичної освіти — це бандитизм і створення злочинної організації...

... Якщо це так, а не довіряти словам генерал-лейтенанта міліції, екс-заступника міністра МВС і голови СБУ, відомого політика Г. Москаля немає підстав, — тоді справа «Драгобрат» набуває нового — і на державному рівні! — розвороту...

Василь НИТКА.

Закарпатська
область.

Суд абсурду–2

У Криму триває судовий процес за так званою справою 26 лютого. Чергове засідання призначено на сьогодні. Ідеться про події 2014 року, коли під стінами Верховної Ради Криму відбулися зіткнення між прихильниками й противниками відторгнення півострова від України.

З одного боку були представники Меджлісу кримськотатарського народу й інших проукраїнських сил, з другого — представники й прихильники російського статусу Криму від партії «Русское единство».

У понеділок, 25 січня цього року, в Сімферополі «Верховний суд Республіки Крим» відновив слухання в цій кримінальній справі.

Підсудним, а їх шестеро, загрожують реальні строки. Зокрема, заступникові голови Меджлісу Ахтему Чийгозу — до 15 років позбавлення волі за нібито «організацію масових заворушень».

Як розповів адвокат Чийгоза Микола Полозов, його підзахисному, а також іншим підсудним незрозуміла сама суть обвинувачення. Так, Ахтем Чийгоз виступив із клопотанням про відведення «прокурора» Наталі Поклонської та її підлеглих, які підтримують обвинувачення. Причина в тому, що сама Поклонська в інтерв'ю вже заздалегідь визначила долю підсудних, які «будуть сидіти». Були представлені і відеозаписи, і відповідні публікації, але «суд» відмовив у відведенні обвинувачів.

А сама Поклонська заявила, що захист і підсудні свідомо затягують процес своїх клопотаннями.

Водночас сам Чийгоз, за заявою його адвоката, утримується в слідчому ізоляторі в спецблоці.

«Там умови тяжчі, ніж на будь-якій зоні, навіть найсуворішого режиму, тому говорити про те, що захист і мій підзахисний затягують процес, — нонсенс», — зазначив Полозов.

За його словами, у розгляді справи може бути оголошена перерва на кілька тижнів. Одному з підсудних мають провести операцію.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

Боротися за статус учасника бойових дій млинівчанин збирається з допомогою... адвоката

Міністерство охорони здоров'я і харчова безпека держави,

або Чому за півтора року так і не запущено Держпродспоживслужбу

Із 1 січня 2016 року за умовами зони вільної торгівлі українська продукція сільськогосподарського походження дістала доступ до ринків ЄС. Фактичне припинення торговельних відносин з агресором в особі РФ спонукає українських виробників та Міністерство агрополітики і продовольства шукати нові ринки збуту, в тому числі й за межами ЄС, на Близькому, Далекому Сході, деінде. Звичайно, все це потребує від нашого виробника досягнення належної якості та європейських стандартів для своїх товарів, бо ценз високий, а, крім цього, всюди ще й діють принципи захисту свого виробника. Не так давно ми вже мали проблеми з поставкою яєць до Ізраїлю, у яких нібито було виявлено сальмонельоз. За цим Україна отримала заборону на поставки до Чехії меду від трьох компаній, що для найбільшого у світі виробника цієї солодкої продукції, звісно, прикро. Все через неналежний ветеринарно-санітарний контроль.

З метою забезпечення харчової безпеки громадян та контролю за якістю продукції, котра спрямовується на внутрішній та зовнішній ринки, було прийняте рішення про створення нової структури, вільної від корупційних схем.

«У рамках, які передбачає підписана між Україною та ЄС Угода про асоціацію у частині зони вільної торгівлі, перед нашою державою відкрилися нові потужні ринки. Це вимагає від Міністерства агрополітики і продовольства та компетентного контролюючого органу впровадження належного контролю за безпечністю і якістю продукції, котра відправляється на експорт. Такий контроль дозволить нам у повному обсязі не тільки використати квоти, надані ЄС, а й у найближчому майбутньому поставити питання про їх розширення. Для цього й була створена Державна служба з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів України (Держпродспоживслужба), якій Міністерство агрополітики передало левову частку своїх функцій, що були сконцентровані в двох інспекціях — сільськогосподарській та ветеринарній і фітосанітарній. Ми скоротили штат працівників, зараз ці структури на завершальній стадії реорганізації і ліквідації, і ми готові до негайної передачі всіх повноважень цих інспекцій новоствореній структурі. Кардинальні реформи, що впроваджуються урядом України, потребують негайного втілення, проте через неузгодженості, наприклад, з Міністерством охорони здоров'я, запуск украй необхідної служби відтерміновується, що негативно впливає на імідж України і в сенсі реформ, і на репутацію держави як експортера. Проблема потребує швидкого вирішення. Півтора року бюрократичної тяганини неприйнятна за нинішньої ситуації розкіш», — днями заявив міністр агрополітики Олексій ПАВЛЕНКО.

Отож рішення уряду про створення Держпродспоживслужби для здійснення державного контролю і нагляду за середовищем життєдіяльності громадян у найширшому розумінні є однією з наріжних реформ у сенсі охорони людини від впливу небезпечних факторів, пов'язаних із санітарно-епідеміологічним станом територій, умов праці та проживання, харчової безпеки тощо, поки що реального втілення не має. Хоча керівництво недавно створеної структури робить усе, аби запустити службу. Окрім Мінагрополітики, у новоствореній службі відзначають сприяння і підтримку від Міністерства фінансів і Міністерства економіки. А от із Міністерством охорони здоров'я виникла колізія у зв'язку з тим, що вся медико-лабораторна мережа перебуває під його контролем. Це унеможливлює виконання Держпродспоживслужбою функцій, пов'язаних із харчовою та іншими безпеками громадян у повному обсязі. Цей фактор є ключовим у відтермінуванні запуску структури і вимагає негайного вирішення на рівні уряду. Бо згідно з постановою уряду санітарно-епідеміологічна проблематика розподіляється між Держпродспоживслужбою, яка опікується питаннями нагляду і контролю за організацією санітарної безпеки населення, і Центром громадського здоров'я МОЗ, який опікується моніторингом стану захворюваності населення. На основі рекомендацій цих двох інституцій і формується державна політика у сфері безпеки людини. Про це говоримо **з першим заступником голови Державної служби з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів України Володимиром ЛАПОЮ.**

— Розпочнімо з проблем з яйцями та медом. Скажіть, будь ласка, чому ізраїльтяни, образно кажучи, прищемили нам яйця?

— Ми отримали від ізраїльських колег інформацію, що їх службою було виявлено сальмонельоз в українських яйцях. Але водночас нами ще не отримано результатів розслідування і лабораторних досліджень. Тому ця інформація не є повною і абсолютно певною. Зі своїх джерел ми довідалися, що сальмонельоз також виявили в іспанських яйцях, тому нам важливо достеменно знати, як здійснювався відбір проб і чи це дійсно яйця українського походження. Що стосується меду, то це питання теж на стадії ретельного вивчення. За інформацією, якою ми наразі володіємо, в меді виявили залишки антибіотиків. Але, як і в попередньому випадку, ми ретельно розбираємося в суті проблеми — починаючи з того, чи не змішувався український мед з іншим, і закінчуючи порівнянням методик досліджень.

— Чи не є причиною цих двох негативних для українських експортерів випадків той факт, що ваша структура досі не запрацювала? У чому причина?

— У процесі створення нашої структури ми зіткнулися з достатньо прагматичним питанням: а яку лабораторну мережу буде використовувати Держпродспоживслужба для здійснення своїх контролюючих і наглядових функцій? І, на жаль, у цьому контексті в нас немає поки що спільного бачення з Міністерством охорони здоров'я, яке намагається перетягнути ковдру на себе. Логіка МОЗ полягає у тому, щоб перебрати лабораторну мережу, а це 28 дослідницьких центрів, 28 тисяч працюючих, у власне підпорядкування міністерства. Для забезпечення, у тому числі, потреб Центру громадського здоров'я МОЗ і завдань міністерства у частині охорони здоров'я для комунікації з лікарнями.

Але, виходячи із завдань, які стоять перед нами, ця лабораторна мережа мала би бути розділена. Це не просто, адже йдеться про цілісні майнові комплекси. Тому Мінагрополітики, Держпродспоживслужба і Міністерство охорони здоров'я мали би знайти вирішення цього питання на рівні Уряду. Бо без лабораторної бази (або коштів на оплату послуг лабораторій) функція нашої структури у сенсі перевірки і забезпечення дотримання санітарного законодавства неможлива.

— Про який інтерес тут дбає Міністерство охорони здоров'я? Чи не прагне перебрати на себе частину контролюючих функцій? Чи нема в цьому якоїсь корупційної складової, адже попередній керівник Держпродспоживслужби дуже вже легко погодився з позицією медиків?

— МОЗ не має контролюючих функцій, воно веде спостереження за епідеміями, хворобами і станом здоров'я громадян та збирає інформацію про захворювання, проводить діагностичні дослідження, щоб мати реальну картину стану здоров'я населення. Питання лабораторій для нас принципово важливе. Нам передається певна кількість лабораторій. Це насіннєві лабораторії, але я розумію, що вони не зможуть виконувати функції забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя людей. Це ветеринарні лабораторії, але вони можуть проводити лише 60—70% необхідних досліджень. За винятком тих, що стосуються, наприклад, мікробіології, адже таке медичне обладнання у них відсутнє.

Тому логіка дуже проста: або ця лабораторна мережа Санепідемслужби буде в якийсь спосіб поділена з передачею нам закладів, що необхідні Держпродспоживслужбі для виконання її функцій. Тут наголошую: ми не претендуємо на всю лабораторну мережу. Або ж має бути прийнятий інший варіант, який забезпечить, щоб ми, за існуючих умов, мали можливість користуватися необхідними лабораторіями у рамках того фінансування, яке отримує ця лабораторна мережа.

Раніше передбачалося, що санепідемстанція реорганізуються у Держпродспоживслужбу, бо їх функції переходять до нас. Але це також мало свої недоліки, і Кабінет Міністрів ухвалив рішення про певний розподіл цих функцій. Класичні медичні питання були передані Центру громадського здоров'я МОЗ. Це логічно і зрозуміло, що є медична сфера, але є ще і санітарно-епідеміологічна складова, і питання харчової безпеки, і питання економічної безпеки у плані конкурентоспроможності українського продовольства. Тому, не ставлячи під сумнів прийняте урядом восени минулого року рішення, ми все ж обстоюємо нашу позицію.

— Як ставиться до неї МОЗ?

— Поки що, виходячи з тих робочих консультацій, які відбулися між нами і Міністерством охорони здоров'я, якщо казати м'яко і ввічливо, то вони не дали нам упевненості у тому, що ця сторона поділяє нашу точку зору на проблему. Більше того, МОЗ подало через Міністерство економічного розвитку проект урядового розпорядження про передачу всього комплексу лабораторій, мережі санепідемслужби у підпорядкування йому.

Тому ми намагаємося добитися захисту своїх — також державницьких інтересів — на рівні відповідних нормативно-правових документів. У нас мають бути гарантії виконання нами функцій контролю і нагляду на наявній ресурсній базі, інакше реформа призведе лише до мультиплікації витрат, що, погодьтеся, неприйнятно.

— І який ви бачите розвиток цієї проблеми?

— Якщо лабораторії передаються МОЗ, то тим самим нормативним актом має бути і забезпечена можливість проведення усіх необхідних лабораторних досліджень Держпродспоживслужбою. Тим більше, що, виходячи зі стратегічного бачення забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя населення, значна частина його буде у перспективі передана на місцевий рівень. Це, у першу чергу, саме в частині виявлення і моніторингу захворюваності, а вже потім у сфері контролю і нагляду за загальною санітарною ситуацією. Але при цьому за центральною владою, за Держпродспоживслужбою залишиться функція нагляду і контролю.

У перспективі, за державою мають залишитися референсні функції, а замість утримання громіздкої мережі лабораторій слід перейти на оплату послуг тих, хто запропонує найкращі умови.

— Урегулювання лабораторної проблеми прискорить запуск вашої структури? Це розуміння є в уряду?

— Запустити службу — це наше ключове завдання. Процес створення триває півтора року. Реформа складна, вона не завжди однозначно сприймається, але є рішення уряду, яке треба виконувати. Це для нас догма і постулат. Приклад, коли державна структура створюється півтора року, викликає питання щодо дієвості реформ, щодо довіри населення до влади в галузі побудови системи безпеки, яка відповідає вимогам ЄС. Тому ми так педалюємо питання лабораторій, щоби якнайшвидше домогтися прийняття Кабміном розпорядження про фінансування служби. Зараз воно передбачене за статтею — господарські витрати Кабінету Міністрів. Кошти будуть передані нам після запуску служби, яка номінально створена, а реально ще не працює. Для того, щоб пропонувати Кабміну проект постанови про фінансування Держпродспоживслужби, нам потрібно чітко розуміти: чи ми перебираємо на себе частину фінансування, яка буде йти на лабораторну мережу, для проведення досліджень у рамках державного нагляду і контролю, чи ми отримаємо гарантії МОЗ, що вони обслуговуватимуть наші потреби у лабораторіях у рамках наявного бюджетного фінансування. Виконуючи, у принципі, ту саму функцію, що вони раніше виконували, але на безплатній основі для Держпродспоживслужби. Розуміючи, що це все забезпечується з бюджету держави. Якщо ми отримаємо певні гарантії, зафіксовані відповідними документами, то ми готові в горизонті за 7—10 днів розпочати активну роботу.

Редакція газети «Голос України» також переймається питанням харчової безпеки населення, тому ми відстежуватимемо процес запуску Державної служби з питань безпеки харчових продуктів і захисту споживачів України та інформуватимемо про її роботу наших читачів. А також моніторитимемо розв'язання ситуації з МОЗ. Бо поки що це Міністерство, схоже, змушує Держпродспоживслужбу грати у гольф сальмонельозними яйцями на їх полі, де до всього ще й немає лунок.

Сергій СУЛИМА.

У НОМЕР

Переговорний процес потребує обновки

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У конфлікті інтересів і «переоцінці цінностей» Мінських домовленостей, що спостерігаємо, досягти компромісу практично неможливо. На очах явно утомлених міжнародних спостерігачів кожна сторона продовжує обстоювати свою точку зору. При цьому Кремль не бере на себе відповідальності за розв'язану гібридну війну, а підсаджує за стіл переговорів представників квазіутворень, намагаючись виставити їх легітимними учасниками процесу. Ті ж, через власні амбіції і передчуття близького «зливу», вочевидь псують гру своєму шефові, порушуючи «режим тиші», обіцяний Гризловим. І не тільки. Ватажок так званої ДНР Олександр Захарченко заявив, що не збирається скасовувати результати нелегітимних виборів, проведених 2 листопада 2014 р., як того вимагає офіційний Київ.

А тим часом у Москві шукають варіантів форматування під нові вимоги невизнаних республік, аж до їх об'єднання між собою. За даними групи «ІС», у «політичних колах» «ДНР» поширюється інформація, що, нібито, навесні російська сторона усуне Олександра Захарченка й призначить нового «керівника»...

На думку народного депутата України, члена парламентського Комітету з питань нацбезпеки й оборони Дмитра Тимчука, і за строками, і за послідовністю дій ми сьогодні маємо справу не з «Мінськ-2». Це що завгодно, тільки не ті угоди, які було підписано в лютому 2015 року. «І якщо зараз йдеться тільки про план для України, без відповідальності РФ і «Л-ДНР», то так і треба сказати: панове, чинності набрав «Париж-1» (або «Калінінград-1»?), тож вибачте. Київ братиме на себе зобов'язання на догоду Путіну й бойовикам, а у відповідь ми одержуватимемо клятвені запевнення Захарченка про те, що ніяких виборів на Донбасі за українськими законами не буде. Ну, і обстріли позицій сил АТО за розкладом, — коментує ситуацію парламентарій. — Той аргумент, що «в цілому домовленості виконуються» і «стріляти стали менше» — не аргумент. Якщо наш хлопці гинуть — це не мир. І найгірший результат однобічного виконання Україною примарного «Мінськ-2» може полягати в тому, що, замість зміцнення позицій на сході, Київ ризикує одержати ще більшу дестабілізацію усередині країни. Схоже, в цьому й полягає план Путіна — напаскудити Києву, хоч би який варіант дій він обрав».

На думку Тимчука, потрібен третій варіант — укладення нормальних, зрозумілих домовленостей, у яких було б захищено інтереси України, прописано чіткі гарантії, строки й відповідальність сторін...

Розуміючи, що мода «Мінська-2» у новому сезоні гібридної війни вже не актуальна, поки ніхто з політичного ательє не береться запропонувати нові лекала. Щоправда, шанувальники класичних форм міжнародного права несміливо пропонують повернутися до будапештських викрійок. Але ті, хто їх свого часу робив, сьогодні не прагнуть повертатися до ретростилю. А поки кутюр'є світового масштабу перебувають у творчих муках, на подіумі триває дефіле ватників і кирзових чобіт.

Ольга ВІТЕР.

Виходячи із завдань, які стоять перед Держпродспоживслужбою, лабораторна мережа мала би бути розділена

ГОЛОС УКРАЇНИ № 14 (6268)
СЕРЕДА, 27 СІЧНЯ 2016

На кордоні України з Молдовою, у Вінницькій області, припинено роботу трьох пунктів пропуску — в райцентрі Ямпіль та селах Велика Кісниця і Цекинівка. Поромні переправи не працюють через замерзання берегових смуг Дністра, *повідомляє наш власкор Віктор Скрипник*

У Миргороді, що на Полтавщині, скоро завершать реконструкцію басейну в дитсадку «Теремок». За півмільйона гривень, виділених із державного бюджету, в приміщенні замінили системи водопостачання та водовідведення, електромережу, поклали кахлі, встановили металопластикові вікна, облаштували вентиляцію, *передає наш власкор Василь Неїжмак*

«Креативна» недолугість

Чиновники намагалися підсунути полтавцям логотип міста, створений російською фірмою одіозного українофоба

На сайті «Полтава туристична» управління культури міськвиконкому днями з'явилася інформація про появу «власного логотипа» обласного центру та його графічне зображення (на знімку). Полтавці одразу звернули увагу не так на сам знак, як на його «батьків». Адже народження візитівки міста стало можливим «завдяки співпраці з київським представництвом дизайн-студії Артемія Лебедєва». Ідеться про російську фірму, фундатором якої є одіозний українофоб, який після окупації Росією Криму поспішив «ощасливити» його своїм логотипом й водночас звільнив керівника київської філії за те, що той публічно висловив симпатії до Героїв Небесної Сотні.

Громадськість обурилася, тож у наступному повідомленні на сайті йшлося вже про презентацію не загального, а лише туристичного логотипа міста, розробленого нібито «на безплатній основі». Та й узагалі виявляється, три дні тому представили тільки «пробний варіант», який іще потребує фахових і громадських обговорень, а також затвердження депутатами міськради...

І це при тому, що перша інформація від чиновників недвозначно сповіщала про інше навіть своїм заголовком: «Полтава — місто, що вже має власний логотип». Та коли «креативний» скандал сягнув апогею, автор цитованих рядків начальник відділу туризму та культурної спадщини управління культури міськвиконкому Віталій Павлов у розмові з журналістами вибачався за надмірну «самодіяльність». Мовляв, він «з літа 2015 року» самостійно домовлявся з працівниками київського представництва дизайн-студії Лебедєва, котрі погодилися виконати роботу безплатно... Віталій Павлов стверджує, що жодного замовлення з боку виконкому міськради не було. Як і належних у таких випадках обговорень та затверджень на художній раді й профільною депутатською комісією. Свою провину в порушенні процедури чиновник визнає й «як один із співрозробників туристичного логотипа» знімає його з порядку денного...

Саме за таку необдуману ініціативу дорікала своєму підлеглому перед журналістами заступник міського голови Світлана Тарашевська. Бо й вона нібито дізналася про той логотип тільки з повідомлення на сайті «Полтава туристична» й страшенно тому здивувалася... Тож пані Світлана навіть висловила сподівання, що після такої «самодіяльності» Віталій Павлов сам напише заяву про звільнення з посади. Водночас до обговорення скандалу в соцмережах долучився Артемій Лебедєв. За його словами, над розробленням логотипа працював «корінний полтавчанин» Володимир Павленко. Тож, мовляв, які можуть бути претензії.

При цьому навіть нефахівцеві впадають в око певні східні мотиви логотипа, які лише «віддаляють» його від Полтави. У первинному поясненні чиновників фігурують три пагорби міста й «лук із напруженою донизу стрілою», який нібито перенесли на сучасний герб міста з давнього, козацького. Хоча насправді за тією «трійцею» пагорбів ніхто Полтаву не ідентифікує. До того ж на сучасному гербі обласного центру лук поєднано зі щитом воїна. На логотипі, серед візерунків і квіточок, він сприймається швидше як пародія на самого себе.

Щоб почути думку фахівця, власкор «Голосу України» звернувся до одного з найавторитетніших полтавських мистецтвознавців колишнього багаторічного директора художнього музею Кіма Скалацького. «Словом, про нього можна сказати так: «Не годиться!», — зазначив Кім Григорович. — По-перше, зображення і шрифт узагалі «не туляться» один до одного, вони зовсім різні. Водночас малюнок перевантажений деталями, позбавлений обов'язкового для логотипів лаконізму. Не кажучи вже про те, що така візитівка міста повинна «прочитуватися» більшістю людей без додаткових розгорнутих пояснень. Поєднання візерунків із луком також незрозуміле. Використовувати народний орнамент, звичайно, можна, та є ж значно кращі, суто полтавські, зразки».

Депутатська комісія міськради, що опікується питаннями туризму, засудила безвідповідальні дії керівника відділу туризму та охорони культурної спадщини управління культури міськвиконкому і відмовилися від логотипа, розробленого дизайн-студією Артемія Лебедєва.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтава.

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГОЛОКОСТУ

Пам'ятати всіх загиблих

Тематичний вечір «Пам'ять жива» відбувся у Волинському краєзнавчому музеї. Організатори присвятили його волинянам, які стали жертвами Голокосту.

Учасники заходу мали змогу оглянути виставлені на стендах копії розпоряджень окупаційної влади, які показують її жорстоке ставлення до єврейського населення. Ятрять душу фото з архівів меморіалу Яд Вашем (Єрусалим, Ізраїль), надані Волинською релігійною громадою прогресивного іудаїзму. Серед них 42 знімки лучан, яких знищили під час окупації міста. Загалом на Волині було розстріляно 110 тисяч євреїв, або кожен десятий житель області, у Луцьку — понад 25 тисяч (майже половина його тогочасного населення).

Із хвилюванням присутні дивилися на сувій Тори XVII століття з великої хоральної синагоги міста Луцька, яку 1980 року передала музею Тетяна Кондратюк. У смутку учасники заходу схилили голови, переглядаючи меморіальні «Книги пам'яті» міст Ковеля, Володимира-Волинського, Каменя-Каширського, Рожища, Горохова, селищ Маневичі, Городок, Лишнівка.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

На знімку: пам'ятник на могилі трьох тисяч євреїв, розстріляних влітку 1942 року в Маневичах на Волині.

Фото з архіву автора.

Будуть новий термінал і нові правила

На Одеському морському вокзалі відбулася презентація проекту «Відкритий митний простір».

Після реконструкції тут з'явиться новий термінал. Як повідомила начальник Одеської митниці Юлія Марушевська, згідно з проектом замість дев'яти документів, які нині підприємець змушений пред'являти для оформлення вантажів, у новій митній зоні вимагатимуть лише два: рахунок-фактуру й транспортну накладну.

«Під час огляду відбуватиметься онлайн-трансляція. Фізична присутність власника вантажу не обов'язкова», — розповіла Юлія Марушевська. Процес переходу митниці на новий формат триватиме рік.

Кирило ВОРОНКОВ.

Одеська область.

ФОТОФАКТ

У Києві громадські активісти та учасники антитерористичної операції на Донбасі провели рейд з блокування та громадського бойкоту бізнесу на автозаправках у Києві, пов'язаних з Російською Федерацією.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА. Більше фото тут — www.golos.com.ua

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

ЗАЗ не припиняв випуску легковиків

Прес-служба Запорізького автомобілебудівного заводу спростувала поширену деякими ЗМІ інформацію про припинення випуску машин «Ланос», «Сенс», «Віда» та «Форца». Представники підприємства заявили, що виробництво легковиків згаданих моделей лише тимчасово зупинено у зв'язку із затоваренням складів. За три-чотири місяці конвеєр запрацює у штатному режимі, підкреслили на заводі. І додали, що надалі нова техніка комплектуватиметься виключно двигунами стандарту «Євро-5».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Техніка ще й зароблятиме

У Конотопі планують придбати потужну гідродинамічну техніку, щоб чистити каналізаційні магістралі. Коштує одна така машина майже 5 млн. грн. Її оренда також обходиться недешево — 32 тис. грн. за 12-годинну робочу зміну. У міськраді вважають, що нове обладнання не лише забезпечить потреби міста, а й допоможе заробляти кошти до бюджету, надаючи платні послуги в інших містах. Такий бізнес-план цілком реальний, адже потужних машин для чищення каналізації небагато. Місяць тому у сусідньому Лебедині «виписували» необхідну техніку аж із Києва. Міському бюджету це стало у 53 тис. грн.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

ЦИФРА

109,8 %

становить індекс промислової продукції за 2015 рік на Житомирщині. Це перше місце серед регіонів країни. За два роки область загалом збільшила виробництво на 16,9 %. Індекс промислової продукції в цілому по Україні за січень—грудень 2015 року до відповідного періоду 2014 року становить 86,6%.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Не тільки перейменовуватимуть вулиці

Розпорядженням чернігівського міського голови Владислава Атрошенка створено комісію, що відповідатиме за збереження та розвиток культурно-історичного середовища давнього міста. На її порядку денному не лише перейменування вулиць, а й популяризація багатющої спадщини 1300-річного міста.

До складу комісії, яку очолює заступник міського голови Ольга Хонич, увійшли керівники підрозділів міськради, історики та просвітяни. Є в її складі і власкори «Голосу України» — Сергій Павленко та Василь Чепурний.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігів.

Львівщина експортує меблі і деревину

Протягом січня-листопада 2015 року підприємства Львівщини експортували товарів на 1038,6 млн. доларів, імпортували — на 1427,4 млн. доларів. У департаменті економічного розвитку, торгівлі та промисловості Львівської ОДА повідомили, що найбільші обсяги експортованої продукції припали на Польщу (22% від загальнообласного експорту), Німеччину, Чехію і Данію. Це електричне обладнання, деревина та вироби з неї, меблі на суму 743,1 млн. доларів.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Львівська область.

Понад півтори тисячі одиниць спецтехніки залучено до ліквідації наслідків негоди загалом по Україні (Урядовий портал)

У госпіталі турботливо опікуються пораненими

Голова Рівненської облради Володимир Ковальчук побував у Рівненському обласному госпіталі інвалідів війни, що у селищі Клевань, та поцікавився, в яких умовах проходять реабілітацію тридцять учасників АТО (на знімку).

За словами медиків, зазвичай до госпіталю потрапляють після поранень, щоб розробити ушкоджені кінцівки. Одночасно тут можуть реабілітуватися понад двісті пацієнтів. Щоб розширити медзаклад та поліпшити умови перебування хворих, торік тут розпочато реконструкцію одного з корпусів.

— Цьогоріч плануємо завершити роботи. У переобладнаному корпусі буде два терапевтичних відділення і два неврологічних по 40 ліжок. Це дасть змогу розвантажити котеджне містечко, бо в будиночку, розрахованому на двох-чотирьох пацієнтів, подекуди перебувають семеро, — розповів головний лікар госпіталю Андрій Бурачик.

Голова Рівненської облради Володимир Ковальчук пообіцяв особисто контролювати виділення коштів на завершення реконструкції корпусу:

— Ми повинні робити все можливе, щоб бійці відчували нашу підтримку. І тут ідеться не лише про лікування чи реабілітацію. Ми маємо допомагати учасникам АТО у пошуках роботи, вирішенні житлових та земельних питань.

Андрій ЛОБЧУК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото надане прес-службою облради.

Починається епідемія грипу

Міністр охорони здоров'я Олександр Квіташвілі заявив: «В Україні є епідемія грипу: на сьогодні в 18 областях епідпоріг перевищено, з них в 11 на 50%».

З 25 січня на Дніпропетровщині офіційно визнано епідемію грипу. Про це повідомив начальник Головного управління СЕС України в Дніпропетровській області, головний санітарний лікар Андрій Кондратьєв.

— У деяких містах області, зокрема, Кривому Розі, Павлограді, Новомосковську, а також у деяких сільських районах епідпоріг перевищено в 1,5—2 рази, що свідчить про початок епідемії грипу, — розповів Андрій Кондратьєв. — Ситуація цілком очікувана. З середини лютого захворюваність уже піде на спад.

Водночас, у самому обласному центрі епідпоріг щодо грипу й ГРВІ на 25 січня в цілому не було перевищено. Таку інформацію дає департамент охорони здоров'я Дніпропетровської міської ради.

Аркадій АВРАМЕНКО.

Дніпропетровськ.

***

Кількість хворих на гострі респіраторні вірусні захворювання та грип різко збільшилася на Кіровоградщині починаючи з 18 січня.

Загалом за минулий тиждень в області зафіксовано 8694 випадки захворювань на грип та ГРВІ, із них 4110 — у дітей. Також в області зареєстровано два смертельних випадки від грипу А (H1N1).

За словами директора департаменту охорони здоров'я ОДА Олега Рибальченка, в області створено належні запаси противірусних препаратів, таких як «Таміфлю». Лікувальні заклади до роботи в умовах епідемії грипу готові. Наявний запас ліжко-місць для госпіталізації хворих перевищує півтисячі. За потреби його може бути подвоєно. Водночас поки що кількість госпіталізованих залишається на доепідемічному рівні.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Покращили житлові умови сім'ям загиблих захисників

На Закарпатті придбали житло для 33 сімей загиблих учасників АТО та інвалідів I—II груп. На це з державного бюджету було виділено понад 18 мільйонів гривень. Родину одного із загиблих військовослужбовців забезпечено помешканням за кошти Держприкордонслужби України, сім'ї ще двох скористалися правом на приватизацію службових квартир фонду Мінооборони. Про це повідомила начальник відділу департаменту соціального захисту населення ОДА Наталія Омелянюк.

Загалом станом на початок року учасниками антитерористичної операції є понад чотири тисячі закарпатців, з них понад півтисячі зазнали поранень, 74 загинули, 54 встановлено інвалідність. 2616 мають статус учасника бойових дій і стоять на обліку для призначення пільг та компенсацій. У регіоні складено «соціальні паспорти» родин бійців і визначено їхні потреби.

За рахунок коштів обласного бюджету 70 сімей загиблих учасників АТО отримали по 100 тисяч гривень. Окрім того, військовослужбовцям виплачують матеріальну допомогу, надають кошти на оздоровлення, отримання нової професії тощо.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Сформувати гуманітарний вантаж допомогли канадці

Автобус, завантажений потрібними на передовій речами, відправили на схід терновополяни. Значну частину вантажу становила гуманітарна допомога, надіслана з Канади. Її організували колишні викладачі Тернопільського медичного університету Богдан Бойчук та Надія Архіпова, які нині живуть у цій країні. Вони підтримують постійні зв'язки з колишніми колегами і знають, що найбільше потрібно бійцям. За словами доцента кафедри дитячих хвороб медуніверситету Тамари Воронцової, у посилці — гігієнічні вологі серветки, шапочки для миття голови важкохворим, перев'язувальні матеріали, засоби для обробки ран та слідів обморожень, хірургічні набори тощо. У Тернополі вантаж доповнили матрацами та ковдрами, які передали працівники Теребовлянської школи-інтернату для дітей із слабким зором, протигрипозними препаратами від Тернопільської міської лікарні швидкої допомоги. Протипростудні препарати, антибіотики, знеболювальні зібрала благодійна громадська організація «Повір у себе». На додачу — смакота. В обласному лікувально-фізкультурному диспансері наліпили тисячі вареників, зварили їх і залили смальцем. Транспортом і пальним забезпечила міськрада. Вже не вперше вантаж супроводжуватиме Тамара Воронцова, син якої служить на сході.

Людмила НАКОНЕЧНА.

Тернопільська область.

Польсько–литовсько–українська бригада заступає на службу

У польському місті Люблін за участю міністрів оборони Литви, Польщі та України відбулася церемонія, присвячена на початку діяльності спільної литовсько-польсько-української бригади.

Принагідно міністри оборони провели переговори не лише щодо оперативної підготовки підрозділу, а й щодо принципів багатостороннього співробітництва в контексті безпекової ситуації в регіоні. Міністр народної оборони Польщі А. Мацєревіч наголосив, що створення цієї бригади є «дуже чітким сигналом для всіх, хто хотів би порушувати мир у Європі», та висловив впевненість, що бригада досягне оперативної готовності вже наступного року. При цьому він висловив сподівання, що до моменту досягнення бригадою бойової готовності Україна відновить територіальну цілісність.

LITPOLUKRBRIG — одна з базових форм військового співробітництва на східних кордонах НАТО за участю двох країн-членів Альянсу та України, яка потерпає від російської агресії. Як повідомляв «Голос України», бригаду утворено на підставі договору, підписаного міністерствами оборони трьох країн у вересні 2014 року. Національні підрозділи (загальною чисельністю майже 4 тисячі військовиків) дислокуватимуться у країнах походження, а командування — у Любліні. LITPOLUKRBRIG використовуватимуть в операціях з підтримання миру, які проводитимуться під егідою ООН, НАТО і ЄС, а також у рамках ситуативних коаліцій, які створюватимуться на підставі Статуту ООН та міжнародних договорів між державами, які надаватимуть такі миротворчі сили. Понад те, підрозділ має стати базою для створення чергової бойової групи ЄС.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

На знімку: (зліва направо) міністри Юозас Олекас, Антоні Мацєревіч та Степан Полторак.

Фото з сайту Міністерства оборони України.

У НОМЕР

Лісівники готуються до страйку

Трудові колективи десяти державних лісгоспів Херсонщини готуються до страйку через невиплату заробітної плати. Торік її уже затримували майже на два місяці, але тоді гроші на погашення заборгованості у державному бюджеті таки знайшли.

Начальник управління лісового та мисливського господарства Віктор Тищенко повідомив кореспонденту «Голосу України», що з січня кошти на фінансування лісгоспів краю з державного бюджету не надходять взагалі. Хоча потреба в них на нинішній рік становить 56 млн. грн.

Торік лісгоспи Херсонщини висадили сімсот гектарів нового лісу, і щороку до того площа «зелених легень» області зростала на 600—1500 гектарів. Якщо зараз гроші не надійдуть, то й висаджування молодих сосонок також не почнеться. Але найстрашніше те, що припинилася закупівля пального для пожежної техніки — щойно розтануть сніги і сонце підсушить глицю в рукотворних лісах, там знову почнуться пожежі. Якщо з ними не боротися, то ліси на території Олешківської пустелі можуть вигоріти за тиждень.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

СПОРТ

Дочекаємося лютого

Футбол. Представлення всього тренерського й адміністративного штабу національної збірної країни під орудою Михайла Фоменка відбудеться у другій половині лютого. Про це поінформувала Федерація футболу України. Зазначається, що до того часу будь-які офіційні особи ФФУ не вповноважені давати коментарі щодо окремих представників штабу збірної України.

Також федерація попросила ЗМІ з розумінням поставитися до цього та дочекатися офіційного представлення тренерського штабу команди.

Перемогу не втримали

Іспанія. Марбелья. Контрольний матч. 25 січня. **«Динамо» (Україна, Київ) — «Мюнхен-1860» (Німеччина). 1:1. Голи:** Ягодінскіс, 44 — Ляказетт, 55.

«Динамо»: Рудько (Бущан, 46), Тимчик (Сілва, 65), Ягодінскіс (Драгович, 77), Бурда (Хачеріді, 77), Антунеш (Віда, 71), Петрович (Рибалка, 65), Велозу (Гармаш, 71), Циганков (Гусєв, 65), Андрієвський (Буяльський, 65), Мякушко (Гонсалес, 71), Теодорчик (Яремчук, 46, Мораес, 77).

«Шахтар» дав урок аматорам

На зборах у США в контрольному матчі донецький «Шахтар» переконливо переграв аматорський клуб.

«Бока-Ратон» (США) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 1:5. Голи: Бадетт, 2 — Ордець, 5, Зубков, 35, Арабідзе, 64, 90, Коваленко, 85.

«Шахтар»: Сарнавський, Кобін, Кривцов (Матвієнко, 46), Ордець, Шевчук, Малишев (Степаненко, 83), Дентіньйо (Коробенко, 37), Коваленко, Веллінгтон (Арабідзе, 46), Зубков, Феррейра (Борячук, 46).

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "ПРОФІН БАНК" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, який проводитиметься на електронному торговому майданчику ПРИВАТНОГО ПІДПРИЄМСТВА "ЕКСПЕРТНЕ АГЕНТСТВО", (скорочене офіційне найменування - ПП "Експертне агентство")

№ лота	Найменування активу *(детальний опис, характеристика)*	Початкова ціна продажу лота, грн. (з ПДВ)
204012	Банкомати в к-ті 57 шт.	2 929 775,29

Лот № 204012 виставляється до продажу на повторні торги зі знижкою 20%.

Місцезнаходження: Київська обл.

Повний перелік активів та місцезнаходження розміщено на сайті ПП "Експертне агентство" - **https://torgy.exp-agency.com.ua** та сайті банку **http://www.profinbank.com.**

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна з 10.00 до 16.00 год.,попередньо зателефонувавши за номером (067) 2338783

Умови продажу:

1. Аукціон проводиться відповідно до "Правил проведення відкритих торгів (аукціону) в електронній формі з продажу майна неплатоспроможних банків", розміщених на сайті організатора. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити ПП "Експертне агентство" винагороду за проведення аукціону в розмірі 4% від початкової ціни продажу лота.
2. Аукціон відбудеться за наявності не менше одного учасника.
3. Реєстраційний внесок становить - 500,00 грн.
4. Гарантійний внесок - 10% від початкової ціни продажу лота.
5. Реєстраційний та гарантійний внески учасниками аукціону вносяться на поточний рахунок ПП "Експертне Агентство", код ЄДРПОУ 32892500, п/р 26006462996 у "Райффайзен Банк АВАЛЬ", МФО 380805.
6. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
7. Крок аукціону - 1 % (один відсоток) від початкової ціни продажу за окремим лотом.
8. Усі витрати, пов'язані з реєстрацією договору купівлі-продажу, покладаються на покупця - переможця аукціону.
9. Аукціон відбувається з можливістю зниження початкової вартості на 10%.
10. **Час проведення аукціону: 11.02.2016 року з 10 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв.** Якщо цінова заявка внесена за 5 хвилин до закінчення аукціону, то час проведення аукціону продовжується на 10 хвилин і так доти, поки не буде визначено переможця аукціону.

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): https://torgy.exp-agency.com.ua

Прийом заяв на участь в аукціоні /реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ПП "Експертне Агентство" (https://torgy.exp-agency.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Кінцевий строк прийому заяв на участь в аукціоні, оплати реєстраційного та гарантійного внеску - 08.02.2016 року о 15 год. 30 хв.

Організатор аукціону: ПП "Експертне агентство", 25015, м. Кіровоград, пр. Комуністичний 22/12, тел. (098) 009-18-81, працює щоденно, крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Дванадцята Харківська державна нотаріальна контора повідомляє,

що після смерті Кучми Георгія Панасовича, 1932 року народження, який помер 04 листопада 2014 р. у м. Харкові, відкрилася спадщина.

Спадкоємцям, які бажають оформити спадщину, пропонується з'явитися до 12-ї ХДНК за адресою: м. Харків, вул. Василя Мельникова, 2.

В Дніпровському районі міста Києва загублено документи — паспорт громадянина України, а також військовий квиток, видані на ім'я Гапена Володимира Романовича, 23.09.1979 року народження. Повернувшому гарантована винагорода.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "БАНК ФОРУМ" оголошує проведення відкритих торгів (аукціону) з реалізації активів, шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику Приватного Підприємства "Експертне Агентство" (скорочене офіційне найменування - ПП "Експертне Агентство") https://torgy.exp-agency.com.ua

№ лота	Право вимоги за кредитним договором №	Короткий опис застави	Початкова ціна, грн.
204137	0111/11/21-NW	1 к кв. зп 35.7 кв.м. жп 15.7 кв.м., адресою: Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, бул. Вечірній	51 825
204138	057/07/11-KE	5к кв. зп 99,1 кв.м, за адресою М.Херсон, вул. Ілліча, порука фіз.особи	314 716
204139	0024/07/6.10-CL	3к кв зп 68.4 м.кв.,жп 39.1 м.кв., за адресою м.Червоноград, вул.Івасюка	71 045
204140	0069/07/6.10-Z	1к кв. зп 35,9 кв.м. жп 17,5 кв.м., за адресою Львівська обл. м. Стрий , вул.Грабовецька	36 812
204141	0070/07/25-Zb	2к кв. зп 63,9кв.м., жп 37,7 кв.м., за адресою: м. Чернівці, вул. Руська	303 572
204142	0193/08/03-Nv	2к кв. зп 50,7кв.м., жп 30 кв.м., за адресою: Донецька обл., м. Нікополь, вул. Пожарського , порука фіз.особи	158 393
204143	3-0004/14-ZNW	3к кв. зп 81,2кв.м жп 49,0кв.м за адресою:м.Запоріжжя, пр-т Леніна, порука фіз.особи	277 150
	3-0027/11/17-NW		
204144	0085/08/28-Z	3к кв зп 63,75кв.м., жп 38,5 кв.м.,за адресою: м. Кіровоград, вул. Бєляєва , порука фіз.особи	349 339
204145	0002/08/05-Z	2к кв зп 49,2 кв.м. жп 27,2 кв.м., за адресою Кривий Ріг, вулиця Петроградська, порука фіз.особи	76 700
204146	0057/07/05-KE	2к кв зп 45,3 кв.м жп 29,7кв.м., за адресою: м. Кривий Ріг, вул. Димитрова , порука фіз.особи	43 833
204147	0362/07/05-N	2к кв ЗП 44,7 кв.м за адресою: м. Кривий Ріг, проспект Миру	260 853
204148	0034/07/25-Z	2к кв зп 55,1кв.м., жп 30,0 кв.м. , за адресою Полтавська обл., Чутівський р-н, с.Артемівка, вул.Артема	19 188
204149	0003/08/28-N	3к кв зп 56.05кв.м., жп 38.21 кв.м. за адресою: м. Кіровоград, вул. Волкова, порука фіз особи	163 681
204150	№0024/08/20-I	Майнові права на 2 к.кв зп 73.4кв.м., жп 36.5 кв.м. за адресою Вінниця, вул.Ватутіна	186 584
204151	0126/07/16-Z	3к кв зп 62,3 кв.м., жп 46,0 кв.м., Рівненська обл., Здолбунівський р-н., м.Здолбунів, вул. Шкільна, порука фіз.особи	117 533
204152	0139/08/03-CLNv	Будинок, ЗП 257,2 кв.м., за адресою: Дніпропетровська область, Дніпропетровський р-н, смт.Кіровське, вул. Красна, порука фіз.особи	972 031
204153	11/08/14-CL	Будинок жп 180.2 кв. м., зп 404,6 кв.м., за адресою Івано-Франківська обл., смт. Богородчани, вул. Паркова	483 563
204154	0386/08/22-Nv	Будинок з надвірними спорудами зп 324,2кв.м., жп 154,5кв.м., зем. ділянкою, зп 0,15га, за адресою:Волинська обл., Ратнівський р-н, смт.Ратне, вул.Шкільна, порука фіз.особи	1 244 387
204165	0080/08/23-AL7v	Авто Mitsubishi GRANDIS 2.4 2008 року випуску, об'єм двигуна: 2378 куб. см.	3 207
204166	0150/08/00-Anewv	Авто SUBARU OUTBACK 2008 р.	129 806
204167	0216/08/00-Anewv	Авто CHEVROLET LACETTI, 2008 р.	54 918
204168	0164/08/01-Anew	Авто CHRYSLER 300C, 2008 р.	103 480
204169	0368/08/15-Z	Авто AUDI A6 2003 р., порука ФО 3х кв, ЗП -57,2 м2, ЖП - 37,3 м2, м.Маріупіль, вул.Лавицького	310 715
	0280/08/15-CL		
204170	0045/07/00-N	2к кв зп 45,0 кв м жп 28,6 кв м, за адресою: м.Київ, вул. О.Теліги.	613 761
204171	0286/08/00-Anewv	Авто Skoda Octavia A5 1.6, 2008р.в.	54 159
204172	0364/08/01-Anew	Авто NISSAN NOTE, 2008 р.	84 911
204173	0190/08/01-Anew	Авто Toyota Land Cruiser 200, 2008 р.	46 803
204174	0116/08/01-Anew	Авто Mitsubishi Outlander, 2008 р.	22 581
204175	0051/07/16-A	Авто ВАЗ 217030, 2007 р.в.	2 830
204176	167/05/01-A	Ford Transit D, 2002 р.в.	22 409
204177	305/06/01-KE	Авто Toyota 4 Runner, 1990 р.в., автозапчастини, порука ФО	74 517
204178	0205/08/01-ZR	Авто Toyota Lexus LX 470, 2006 р.в.	183 039
204179	0060/07/6.10-Z	Авто Zusuki Grand Vitara 2.0, 2006 р.в.Нежитлова будівля, ЗП-732,4 м2, Львівська область, Сколівський район, смт. Верхнє Синьовидне, вул. Рильського	546 497
	0070/07/6.10-Z		
204180	0053/07/00-AL7	TOYOTA CAMRY, 2007р.в.	130 653
204181	0161/08/01-Anew	Авто Toyota PRADO, 2007 р.в.	149 763
204182	0234/07/00-A	Авто MITSUBISHI COLT 1.3 , 2007р.в.	63 589
204183	0146/08/12-Anewv	Авто MITSUBISHI, LANCER 1.6, 2008 р.в., порука ФО	77 303
204184	0024/08/28-A	Авто KIA Ceed 1.6, 2008 р.в., порука ФО	39 637
204185	0543/07/01-A	Авто Volkswagen Passat, 2007 р.в.	37 731
204186	0302/08/26-A	Авто LEXUS ES 350, 2008 р., 3к кв, заг.площа -81,8 м2, житлова площа - 53,2 м2, м.Ужгород, Одеська , порука ФО	760 740
	0050/07/26-CL		
204187	0061/08/21-A	Авто VOLKSWAGEN Touareg, 2008 г.в., порука ФО	178 686
204188	0232/07/01-A	Авто Mitsubishi Outlander, 2007 р.в.	1 148
204189	0133/07/01-AL7	Авто Suzuki New Grand Vitara, 2006 р.в.	10 004
204190	0273/08/01-Anew	Авто Toyota Land Cruiser, 2008 р.в., порука ФО	338 913
204191	0020/06/00-N	1к кв зп 34,7 кв.м жп 18,2 кв.м за адресою м. Київ, вул. Кибальчича Миколи	301 911
204192	0202/08/01-CLN	1к кв зп 39,90кв.м., жп 19,10кв.м., за адресою: м. Київ, пр-кт Героїв Сталінграду	614 669
204193	0120/07/01-CL	3к кв заг.пл. 73,4 кв.м жп 42,6кв.м, яка за адресою: місто Київ, пр-кт Радянської України	1 198 191
204194	0379/07/12-N	1к кв зп 28,7 кв.м жп 16,6 кв.м, за адресою м.Харків пр-т Дзюби	129 995
204195	0097/08/00-KE	Mercedes Benz, модель ML350, 2012р., обладнння, порука ФО та ЮО	2 175 946

З детальною інформацією про склад лоту (№ та дати кредитних договорів) можна ознайомитися на сайті ПП "ЕКСПЕРТНЕ АГЕНТСТВО" https://torgy.exp-agency.com.ua/

Право вимоги за кредитними договорами відображені в лотах № 204137-204154, 204165-204195 виставляється до продажу на повторні торги.

Місцезнаходження об'єктів продажу: м. Київ бульвар Верховної Ради,7

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на відкритих торгах (аукціоні), можна з 10.00 до 16.00 год. за їх місцезнаходженням, після сплати гарантійного внеску та укладення договору про конфіденційність, попередньо зателефонувавши за номером (044)200-01-32.

Умови проведення відкритих торгів (аукціону):

1. Учасниками відкритих торгів (аукціону) не можуть бути Кредитні спілки.
2. Переможець відкритих торгів (аукціону) проведених в електронній формі, на підставі протоколу відкритих торгів (аукціону):
   - перераховує кошти за придбане майно на розрахунковий рахунок вказаний в протоколі протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.
   - укладає договір відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань.
3. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
4. Відкриті торги (аукціон) проводяться відповідно до "Правил проведення відкритих торгів (аукціону) в електронній формі з продажу майна неплатоспроможних банків", розміщених на сайті Організатора.
5. Відкриті торги (аукціон) відбудуться за наявності не менше двох учасників.
6. Крок відкритих торгів (аукціону) 1 % від початкової ціни лота.
7. Розмір реєстраційного внеску - 500 грн. 00 коп.
8. Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни лота.
9. Реєстраційні та гарантійні внески учасниками конкурсу вносяться на поточний рахунок ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО "ЕКСПЕРТНЕ АГЕНТСТВО", код ЄДРПОУ 32892500, п/р 26006462996 у "Райффайзен Банк АВАЛЬ", МФО 380805..
10. Усі витрати, пов'язані з укладенням договорів відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань, покладаються на покупця - переможця аукціону.

Час проведення відкритих торгів (аукціону): 11.02.2016 року з 10 год. 00 хв. до12 год. 00 хв. Якщо цінова заявка внесена за 5 хвилин до закінчення аукціону, то час проведення аукціону продовжується на 10 хвилин і так доти, поки не буде визначено переможця аукціону.

Місце проведення відкритих електронних торгів (аукціону): https://torgy.exp-agency.com.ua

Прийом заяв на участь в відкритих торгів (аукціону) /реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ПП "Експертне Агентство" (https://torgy.exp-agency.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Кінцевий строк прийому заяв на участь в відкритих торгах (аукціоні), оплати реєстраційного та гарантійного внеску - 08.02.2016 року о 15 год. 30 хв.

Організатор відкритих торгів (аукціону): ПП "Експертне Агентство", 25015, м.Кіровоград, пр. Комуністичний, 22/12, код ЄДРПОУ 32892500, тел. (098) 009-18-81, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

тел. 453-44-56, факс 449-85-62

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "БАНК ФОРУМ" оголошує відкриті торги (аукціон) з реалізації активів ПАТ "БАНК ФОРУМ", шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику ТОВ "Електронні торги України" (https://etx.com.ua)

№ лота	Право вимоги за № кредитного договору	Короткий опис застави	Початкова ціна актуального (майбутнього) аукціону (з урахуванням знижки), грн.
204216	0269/08/11-KE	Автобус Богдан А-09202, 2007 р.в.,тип кузова- міський,об'єм двигуна 4600.Порука фіз. особи.	35 862,00
204217	0022/08/11-KEa	Трактор Т-150К, 2007 р.в, (зібраний),Трактор К-701, 2007 р.в, (зібраний),Трактор МТЗ-82.1, 2006 р.в.,Комбайн СК-5 "Нива", 2007 р (зібраний),Комбайн СК-5 "Нива", 1996 р.в.Поруки фіз. осіб.	67 078,00
204218	0050/07/05-KE	Автомобіль (автобус) Scania CR 112, 2000 р.в.,тип кузова-міжміський,об'єм двигуна 12000.Порука фіз. особи.	202 837,00
204219	0165/08/17-EZkvW	3к квартира Хмельницька область в м. Хмельницький, вул. Завадського, заг. пл. 66,3 кв. м.,житлов.площ.37,4 кв.м. Поруки фіз. осіб.	286 750,00
204220	0071/07/11/A	Автомобіль Kia Rio, 2007 р.в.,тип кузова- седан,об'єм двигуна 1500.Порука фіз. особи.	31 602,00
204222	0319/07/05-Z	2к квартира Дніпропетровська область в м. Кривий Ріг, вул. Мухіної, заг. пл. 52,6 кв. м.,житлов.площ.29,6 кв.м. Порука фіз. особи.	246 374,00
204223	0053/07/05-KE	2к квартира Дніпропетровська область в м. Кривий Ріг, вул. б-р Вечірній, заг. пл. 48 кв. м.,житлов.площ.29,1 кв.м. Порука фіз. особи.	349 505,00
204224	0259/05/07-KE	3к квартира в м. Запоріжжя, вул. Антарктична, заг. пл. 67,9 кв. м.,житлов.площ.50,8 кв.м. Поруки фіз. осіб.	180 497,00
204225	0475/08/22-ZN	3к квартира в м. Луцьк, вул. Суворова, заг. пл. 65,82 кв. м.,житлов.площ.42,20 кв.м.	409 498,00
204226	0302/07/03-N	3к квартира Дніпропетровська область в м. Павлоград, вул. Ленінградська, заг. пл. 47,3 кв. м.,житлов.площ.33,8 кв.м. Поруки фіз. осіб.	131 100,00
204227	0036/08/08-KE	2к квартира Одеська область в м. Білгород-Дністровський, вул. Сонячна, заг. пл. 49,4 кв. м.,житлов.площ.26 кв.м. Поруки фіз. осіб.	326 031,00
204228	0021/08/17-Z	Домоволодіння - будинок за адресою Хмельницька область, Старосинявський район, с. Заставці, вул. П.Морозова, заг. пл. 92 кв. м.,житлов.пл. 60,6 кв.м. та земельна ділянка заг. пл. 0,17 га. Порука фіз. особи.	94 346,00
204230	0047/08/25-ZNv	2к житловий будинок за адресою: Полтавська обл., Полтавський р-н., с.Мильці, вул.Космічна, заг. пл. 54,4 кв.м. , житл. пл. 29,8 кв.м.	129 878,00
204231	0058/08/17-N	Житловий будинок з надвірними будівлями за адресою: Хмельницька область, Хмельницький район, с. Захарівці, вул. Коваци, заг. площею - 65,3 кв.м.,житл. пл. 35,4 кв. м. Порука фіз. особи.	48 856,00
204232	0016/06/21-Zv	Житловий будинок з надвірними будівлями та спорудами, заг. пл. 130,5 кв.м., за адресою : Закарпатська обл., с. В.Геєвці, вул. Миру.Поруки фіз. осіб.	307 735,00
204233	0147/08/16-Z	Житловий будинок з надвірними будівлями, що знаходиться по вулиці Шевченка Т. (вул. Кірова) в селі Хорів Острозького району Рівненської області заг. пл. 72,9 кв.м.,житл. пл. 40,7 кв. м. Порука фіз. особи.	75 775,00
204234	0035/08/19-Zv	Садовий будинок, заг. площею 102,5 кв. м. за адресою: м. Світловодськ, вул. Лісозаводська.	121 519,00
204235	180/06/01-Z	житловий будинок, заг. пл - 269,7 кв., житл. пл- 75,2 кв.м. та земельна ділянка 0,0845 га, що знаходяться за адресою: Київська обл., місто Бровари, вул. Андреєва	441 186,00
204236	0003/08/25-CL	Будинок ,житлова площа 57,5 кв.м.,загальна площа 97,9кв.м., Полтавська обл, Зінківський р-н, с. Високе, вул. Набережна Житловий будинок загальна площа 91,7кв.м.,житл. пл. -48,7, Полтавська обл., м. Зіньків, вул. Остапа Вишні	314 657,00
204237	0129/07/26-Z	Земельна ділянка призначена для будівництва та обслуговування жилого будинку,заг.пл. 0,2470 га кв.м., за адресою Мукачівський р-н, с.Пістрялово	102 698,00
204238	0324/08/22-Z	Земельна ділянка призначена для будівництва та обслуговування житлового будинку,господарських будівель і споруд ,заг.пл. 0,2392 га за адресою с. Рованці, Луцького району, Волинської області	290 512,00
204239	0302/08/22-CL	Приміщення кормоцеху П-2, заг. пл. 532,7 кв.м., що знаходиться за адресою: Волинська область, Луцький р-н, с. Усичі, вул. Козацька.Порука фіз. особи.	106 121,00
204241	0046/08/28-A	Автомобіль Mitsubishi Outlander 3.0 AT, 2008 р.в., легковий універсал-В, об'єм двигуна - 2998, порука фіз.особи	71 542,00
204242	0231/08/07-Anewv	Автомобіль LEXUS GX 470, 2008 р.в., легковий універсал, об'єм двигуна - 4667, порука фіз.особи	263 433,00
204243	0203/07/03-A	Автомобіль HONDA CIVIC, 2007р.в., легковий седан-В, об'єм двигуна - 1799, порука фіз.особи	23 646,00
204244	111/07/26-A	Автомобіль KIA Carens 2.0 D, 2007 р.в., легковий універсал-В, об'єм двигуна - 1998	94 823,00
204245	0207/08/12-Anewv	Автомобіль марка MITSUBISHI PAJERO WAGON, 2008 р.в., легковий універсал-В, об'єм двигуна - 2972	113 747,00
204246	14/08/02/10-Anewv	Автомобіль Honda Civic 1.8, 2008 р.в., легковий седан-В, об'єм двигуна - 1798, порука фіз.особи	112 525,00
204247	0091/07/12-CL	Нерухоме майно (3-кімнатна квартира, заг.пл. - 76,8кв.м., житл.пл. - 56,5кв.м., яка знаходиться за адресою: місто Харків, вулиця Барбюса Анрі, порука фіз.особи	596 958,00
204248	0028/07/15-N	Нерухоме майно (3-кімнатна квартира, Заг.пл. - 123,2 кв.м., житл.пл. - 60,6 кв.м.), яка знаходиться за адресою: м. Маріуполь, вул. Торгова, порука фіз.особи	46 538,00
204249	0038/08/12-CL	Нерухоме майно (1-кімнатна квартира, заг.пл. - 31,9кв.м., житл.пл. - 16,6кв.м., що знаходиться за адресою: місто Харків, вулиця Павлова Академіка, поруки фіз.осіб	231 757,00
204250	56/08/26-CL	Нерухоме майно (3-кімнатна квартира заг.пл. - 66,3 кв.м., житл. Пл. - 37,9 кв. м.), що знаходиться за адресою м. Тернопіль, вул Березова, порука фіз.особи	25 214,00
204251	0164/07/26-Z	Нерухоме майно (2-кімнатна квартира заг. Пл. - 49,2 кв.м. житл.пл. - 28,3кв.м.), що знаходиться за адресою: Закарпатська обл., м. Ужгород, вул. 8-Березня	101 705,00
204252	57/07/14-12-CL	Нерухоме майно (1-кімнатна квартира, заг.пл. - 32,6 кв.м.;житл.пл. 17,2 кв.м.), що знаходиться за адресою:Івано-Франківська обл.,м.Калуш,вул.Будівельників	84 643,00
204253	44/08/14-12-CL	Нерухоме майно (Магазин (залізобетон) заг.пл. - 42,0 кв.м.), що знаходиться за адресою: Івано-Франківська обл., м.Калуш, вул.Хіміків	73 891,00
204254	53/07/14-11-CL	Нерухоме майно (3-кімнатна квартира, заг.пл. - 68,5кв.м., житловою площею 41,5 кв.м. що знаходиться за адресою: Івано-Франківська область, м. Коломия, вул. Петлюри, порука фіз.особи	57 860,00
204255	0390/07/12-Z	Нерухоме майно (1-кімнатна квартира, заг.пл. - 33,7кв.м., житл.пл. - 18,9кв.м.), що знаходиться за адресою: м. Харків, вул. Зернова, порука фіз.особи	85 373,00
204256	0421/07/12-CL	Нерухоме майно (3-кімнатна квартира, заг.пл. - 65,2кв.м., житл.пл. - 41,8кв.м.), що знаходиться за адресою: місто Харків, пр. Тракторобудівників	446 121,00
204257	0002/08/25-Nmv	Нерухоме майно (3-кімнатна квартира, заг. пл. 60,4 кв.м., житл. пл. 41,7кв.м), що знаходиться за адресою: м.Полтава, вул.Київське шосе, порука фіз.особи	329 866,00
204258	0096/08/19-ZNv	Нерухоме майно (3-кімнатна квартири заг.пл. - 62,9 кв. м., житл.пл. - 36,4 кв.м.), що знаходиться за адресою: Кіровоградська обл., м. Світловодськ, вул. В. Бойко	169 943,00
204259	187/07/02-N	Нерухоме майно (1-кімнатна квартира,заг.пл. - 38,9кв.м., житл.пл. - 22,6 кв.м.), що знаходиться за адресою: місто Миколаїв, вул Ленінградська , порука фіз.особи	251 045,00
204260	0150/08/05-Nv	Нерухоме майно (3-кімнатна квартира, заг.пл. - 63,0кв.м., житл. пл. - 37,0кв.м.) , що знаходиться за адресою: м. Кривий Ріг, б-р Кірова, порука фіз.особи	233 481,00
204261	0118/08/17-KE	Нерухоме майно (2-кімнатна квартира, заг. пл. - 49,9кв. м. , житл. Пл. - 27,1 кв.м.), що знаходиться за адресою: Сумська обл., м.Шостка , вул.Депутатська	42 787,00
204262	0055/07/19-N	Нерухоме майно (житловий будинок з господарчими будівлями, заг.пл. - 81,1кв.м., житл.пл. - 56,7кв.м.), що знаходиться за адресою: Кіровоградська обл., Світловодський р-н, с. Микільське, вул. Шкільна	36 244,00
204263	0331/11/11-ZNW	Нерухоме майно (житловий будинок з надвідними будівлями заг.пл. - 408,1кв.м., житл.пл. - 146,8 кв.м. та земельна ділянка площею 0,1000га з цільовим призначенням (використанням) - для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд), що знаходяться за адресою: Харківська обл., Балаклійський р-н, м. Балаклія, вул. Червоногвардійська (колишня Красногвардійська), порука фіз.особи	54 947,00
204264	272/08/26-CLNv	Нерухоме майно (житловий будинок з господарськими будівлями та спорудами заг.пл. - 144,2 кв.м., житл.пл. - 75,7 кв.м. та земельна ділянка площею 1600 кв.м.з цільовим признач. Для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд), що знаходяться за адресою:Тернопільська обл.,Чортківський р-н,с.Нагірнянка,вул.Перемоги	135 806,00
204265	0003/07/25-CL	Нерухоме майно (житловий будинок з господарськими будівлями заг.пл. - 301,8 кв.м., житл.пл. - 78,2 кв.м.), що знаходиться за адресою: місто Полтава, обл. Полтавська, вул. Глобинська	191 733,00
204266	0020/08/17-Z	Нерухоме майно (Земельна ділянка, цільове призначення якої - для обслуговування житлового будинку, заг.пл. 0,1500 га,) що знаходиться за адресою: Хмельницька область, Деражнянський район, смт. Лозове, вул. Першотравнева; Автомобіль Hyundai Tucson, 2008 р.в., легковий універсал, об'єм двигуна - 1975; порука фіз.особи; Нерухоме майно (житловий будинок із надвірними будівлями, заг.пл. - 60,6 кв.м, житл.пл. - 40,1 кв.м.), що знаходиться за адресою: Хмельницька обл., Деражнянський район, смт. Лозове, вул. Першотравнева	333 636,00
204267	334/08/26-Anewv	Авто KIA Rio 2008 р.в.	73 358,00
204268	0574/08/22-CLRv	Авто LEXUS ES 300, 2005р.в., порука ФО	134 317,00
204269	0015/06/20-A	Авто MITSUBISHI Outlander, 2006 р.в.	113 840,00
204270	62/08/26-N	2х кв-ра, ЗП - 45,7 м2, ЖП - 28,7 м2, м. Тернопіль, вул.Л. Українки, порука ФО	172 692,00
204271	0174/07/19-CLv	3х кв-ра, ЗП -65,9 м2, ЖП -38,4 м2, Кировоградська обл.,м. Світловодськ, вул. Приморська	213 767,00
204272	0228/08/26-CL	3х кв, ЗП -78,40 м2, ЖП- 56,2 м2, Закарпатська обл., м.Мукачево, вул.Осипенка	481 644,00
204273	21/07/02-N	2к кв-ра, ЗП - 42,9 м2, ЖП -25,9 м2 , м.Миколаїв, вул. Карпенко	244 014,00
204274	0479/08/02-KE	3к кв-ра, ЗП - 59,40 м2, ЖП-37,9 м2, Миколаївська обл., м. Очаків, вул. 60 років СРСР, порука ФО	340 270,00
204275	0014/08/79/CL	Будинок з надвірними спорудами, ЗП -228,3 м2, ЖП -96,2 м2 та земельна ділянка 0,05 га, м. Херсон, смт Антонівка, пров.Дружний, порука ФО	1 196 567,00
204276	0001/08/52-KN	Нежиле приміщення - будівля їдальні ЗП - 953,2 м2, Житомирська обл., с.Вереси, вул.Леніна, обладнання, порука ФО	831 909,00
204277	0138/08/01-ZR	1.Нежиле приміщення ЗП- 230 м2 Київ, ву.Шумського 2.5к кв-ра, ЗП- 253,9 м2, ЖП -149,6 м2, м. Київ, ву.Шумського Порука ФО	3 938 187,00
204278	0021/06/49-KE	товари в обігу	63 599,00
204279	0367/08/19-APAv	Авто Ford C-Max, 2007 р.в., порука ФО	90 734,00
204280	0265/07/26-CL	Зем. ділянка зп 0,58 га, за адресою: Закарпатська обл., Мукачівський р-н, Зняцівська с/р, урочище "Огород",Зем. ділянка зп 0,3321 га, за адресою: Закарпатська область, Мукачівський район, с.Драгиня	895 438,00
204281	344/08/26-ZLv	Зем. ділянка зп 0,25 га, за адресою: Тернопільська обл., Тернопільський р-н., с. Товстолуг	90 329,00
204282	248/08/26-ZLv	Зем. ділянка зп 0,20 га, за адресою Тернопільська обл., Тернопільський р-н., с.Кип'ячка.	88 530,00
204283	0287/08/26-Z	Зем ділянка, зп 0,1394 га., за адресою: Закарпатська обл., Ужгородський р-н, с. Тарнівці, вул. Горького	71 153,00
204284	0177/07/22-Z	Зем. ділянка зп 1000 кв.м., за адресою: Волинська обл., Луцький р-н., с. Липини, порука фіз.особи	121 451,00
204286	137/06/14-CL	Зем. ділянка пл 0,5717 га,за адресою , м. Івано-Франківськ, с. Гута, Гутянська сільська рада, порука фіз.особи	349 038,00
204287	263/08/14-15-ZLv	Зем. ділянка пл 0,0605 га за адресою:Івано-Франківська обл.,Тисменицький р-н., с.Павлівка, садове товариство "Кристал", порука фіз.особи	34 786,00
204288	0425/08/26-CLLv	Зем. ділянка пл 0,30 га, за адресою: Закарпатська обл.. Перечинський р-н, на території Сімерської сільської ради	170 848,00
204289	150/08/26-CLN	Зем. ділянка ,зп 0,0627 га в Тернопільська обл.Тернопільського р. с.Підгороднє,	8 042,00
204290	0084/07/26-CL	Зем. ділянка,0.25 га,Закарпатська обл. Ужгородський р-н,с.Ляхівці	52 639,00
204292	0419/07/26-Z	Зем. ділянки зп 0,3721 га та зп 0,15 га, за адресою: Закарпатська обл., Ужгородський р-н, смт. Середнє, вул. Шкільна	126 115,00
204293	0101/08/25-CLNv	Зем. ділянка зп 0,2500 га, за адресою Чернівецька обл Кіцманський р-н с. Витилівка	200 315,00
204294	0113/08/25-CLLv	Зем. ділянка пл 0,25 га, за адресою:Чернівецька обл. Вижницький р-н. с.Лопушна	212 339,00
204295	0141/07/17-Z	Зем. ділянка, зп 0,2012 га., за адресою :Хмельницька обл. Кам"янець-Подільський р-н с.Кам"янка вул.Шкільна, порука фіз.особи	44 969,00
204296	0205/07/17-Z	Зем. ділянка, зп 0,25 га, за адресою:Хмельницька обл, Камянець - Подільський район, с Залісся - 2, вул. Чкалова, порука фіз.особи	74 715,00
204297	0135/08/26-Z	Зем. ділянка зп 0,40 га, за адресою: Закарпатська обл., Мукачівський р-н., с.Кучава	392 693,00
204298	0069/08/26-CL	Зем. ділянка зп - 0,1206 га, за адресою: Закарпатська обл, Ужгородський р-н, с. Циганівці, вул. Лісна, порука фіз.особи	88 165,00
204299	0113/07/22-Z	Зем. ділянка зп 1500кв.м., за адресою Волинська обл. Луцький р-он Торчинська с.р	50 713,00
204300	0402/08/22-Z	Зем. ділянка площею 0,20 га;Волинська обл.,Ківерцівський р-н,с.Гайове	132 259,00
204301	0519/08/22-CLL	Зем. ділянки, зп 0,10га та 0,10га за адресою: Волинська область, Луцький район, с. Всеволодівка	206 045,00
204302	0632/08/22-CLLv	Зем. ділянка площею 0,25 га, за адресою Волинська обл., Луцький р-н, с. Вербаїв Зем. ділянка площею 0,1265 га.Волинська обл., Луцький р-н, с. Струмівка	457 265,00
204303	322/08/14-15-ZLv	Зем. ділянка площею 0,1000га, за адресою:ТКСГ "Галицький господар", с.Хриплин, Хриплинської сільської ради, Івано-Франківської мр, порука фіз.особи	63 614,00
204304	0325/08/22-Z	Зем. ділянка зп 0,2300 га, за адресою с. Рованці, Луцького району, Волинської області, порука фіз.особи	279 338,00
204305	0003/08/6.10-CLLv	Зем. ділянка, 0,1440 га, за адресою: Львівська область, Яворівський район, смт. Краковець.	123 880,00
204306	№0144/07/20-Z	Зем. ділянка, зп 0.14 га, за адресою Вінницька обл. Вінницький р-н, с. Рівець, вул. Дружби	49 593,00
204307	№0154/07/20-Z	Будинок, зп 117,5м.кв. , жп 89,0кв.м., за адресою Вінницька обл., Калинівський р-н, с. Павлівка, вул. Леніна	7 861,00
204308	0044/08/6.10-CLNv	Будинок, зп 165,1кв.м., жп 67,7кв.м., за адресою: Львівська обл., Перемишлянський р-н., м. Бібрка, вул. Котляревського	8 749,00
204309	231/08/26-CLNv	Домоволодіння зп 93,1 м2 за адресою: Тернопільська обл., Тернопільський р-н., с.Чернелів-Руський, вул. Заводська, порука фіз.особи	326 439,00
204310	0563/08/26-ZNv	Домоволодіння зп 71,8кв.м., жп 33,1кв.м., за адресою: Мукачівський р-н, с. Кайданово, вул. Гвардійська, порука фіз.особи	187 944,00
204311	0434/08/26-ZNv	Домоволодіння зп. 136,50кв.м.,жп. 83,40кв.м., за адресою: м.Мукачево, пл.Паланок	184 333,00
204312	0160/08/26-Z	Будинок, зп 71,10кв.м. за адресою : Закарпатська обл.,Ужгородський район, с.Велика Добронь,вул.Петефі	276 360,00
204313	0525/08/26-CLNv	Будинок, зп 218,7 кв. м. ,жп 101,6 кв. м., за адресою: Закарпатська обл., Свалявський р-н, с. Пасіка, порука фіз.особи	321 905,00
204314	0420/07/26-Z	Домоволодіння зп 154,90кв.м., за адресою: Мукачівський р-н, с.В.Лучки, вул. Миру	242 498,00
204315	0061/08/16-CLNv	Будинок з надвірними будівлями, зп 75,7 кв. м., жп 57,2 кв. м., що знаходиться за адресою: Рівненська область, Острозький район, с. Розваж, вул. Молодіжна, порука фіз.особи	254 145,00
204316	0137/08/16-Z	Домоволодіння, зп 114,4кв.м., жп 86,2 кв.м. та зем. ділянка, пл 0,0904 га за адресою: Рівненська область, Радивилівський р-н, с. Крупець, вул. Травнева,зем. ділянка, пл 0,0904 га	142 046,00
204317	0143/08/16-Z	Домоволодіння зп 119.6кв.м., жп 61.5 кв.м.,за адресою Рівненська обл.Радивилівскеий р-он с.Нова Митниця, вул.Сонячна, порука фіз.особи	171 659,00
204318	0151/07/17-CL	Будинок, зп 482,2 кв. м., жп 200,1 кв.м..Сумська обл., м. Ромни, вул. Луценко, зем.ділянка 0,0300 га, порука фіз.особи	581 410,00
204319	32/06/14-Z	Будинок зп 45,4 кв. м. жп 27,6 кв.м., за адресою: Івано-Франківська обл., Коломийський р-н, с.Раківчик, вул.Залізнична,порука фіз.особи	106 755,00
204320	277/08/26-ZNv	Будинок зп 97,3 м.кв, жп71,3кв.м. та зем. ділянки площі 0,2050 га за адресою: Тернопільська обл, Тернопільський р-н.,порука фіз.особи	313 155,00
204321	0065/06/22-Z	3/5 будинку зп 50,7 кв.м. з надвірними спорудами із зем. Ділянкою, м.Луцьк, вул.Щорса, порука фіз.особи	76 996,00
204322	0299/07/26-N	2х кв-ра, ЗП - 49,5 м2, ЖП - 27,4 м2, м. Ужгород, вул. Чорновола 9/34	343 176,00
204323	0583/08/26-CLNv	3х кв-ра, ЗП - 68,5 м2, ЖП - 40,2 м2, м. Ужгород, вул.Годинки (вул.Артема), порука ФО	289 100,00
204324	0073/08/25-CLNv	1.житловий будинок (ЗП - 162,8 м2 ,ЖП -89 м2) та земельна ділянка (0,0355 га), м.Чернівці, вул.Буковинська 2.нежитлове приміщення (магазин) (ЗП- 55,8 кв. м), м. Чернівці, вул. Буковинська	1 110 368,00

Лоти виставляються до продажу на повторні торги зі знижкою 10%.

Місцезнаходження об'єктів продажу: 02100, м. Київ, бульв. Верховної Ради, 7, тел. (044) 200-01-32.

Умови продажу:

1. Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).

2. Кожний учасник аукціону, який реєструється на аукціоні, приймає "Правила проведення торгів (аукціонів) на ТОВ "Електронні торги України" та умови Публічного договору з учасником аукціону, тексти яких розміщенні на веб-сайті ТОВ "Електронні торги України", та зобов'язаний у разі визнання його переможцем сплатити ТОВ "Електронні торги України" винагороду за проведення аукціону.

3. **Реєстраційний внесок за подання заяви про участь в аукціоні - 500,00 грн. (п'ятсот грн 00 копійок).** Гарантійний внесок - 10% (десять відсотків) від початкової ціни продажу лота. Реєстраційний та гарантійний внески учасником аукціону вносяться на поточний рахунок ТОВ "Електронні торги України": код 38738824 , р/р 2600212001082 в АБ "УКРГАЗБАНК" МФО 320478.

4. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.

5. Крок аукціону - 1% (один відсоток) від початкової ціни лота.

6. Переможець відкритих торгів (аукціону) на підставі протоколу про проведення аукціону укладає договори відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань. Усі витрати, пов'язані з укладенням договорів відступлення прав вимоги, покладаються на покупця - переможця аукціону. Переможець відкритих торгів (аукціону) зобов'язаний провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону. Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, зараховується до ціни продажу майна, що підлягає сплаті.

Ознайомлення з майном проводиться за його місцезнаходженням в робочі дні з 10.00 до 16.00 після реєстрації учасника відкритих торгів (аукціону) та укладення договору про конфіденційність.

Час проведення аукціону: 12.02.2016 року з 09 год. 00 хв. до 15 год. 00 хв.

Час завершення електронних торгів продовжується щоразу на 5 хвилин, з часу внесення пропозиції учасником про ціну, у випадку, якщо учасником було внесено пропозицію, щодо вартості майна менше як за 5 хвилин до закінчення аукціону, і так доти, доки не буде визначено учасника, що запропонував найвищу ціну.

Кінцевий строк прийому заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні) - 11.02.2016 року о 17 год. 00 хв.

Місце проведення відкритих торгів (аукціону) у формі електронних торгів: https://etx.com.ua.

Прийом заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні) /реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ТОВ "Електронні торги України" (https://etx.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Бажаючим придбати активи звертатися до служби з організації аукціону: 01011, м. Київ, вул. Панаса Мирного буд. 7, офіс 3, тел. (044) 537-22-82, щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

ДЕНЬ

№ 14 (6268) СЕРЕДА, 27 СІЧНЯ 2016

Сьогодні на території України пройде мокрий сніг із дощем. Вітер західний 7—12 м/с. Температура вночі — 1—6 нижче нуля, у східних областях — 8—17 морозу. Удень — від 0 до плюс 4, у східних областях — до 3 морозу, а на заході повітря прогріється до 3—6 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 27 СІЧНЯ

1918. Повідомляється про заснування у Києві видавництва «Праця» з метою публікації наукової, науково-популярної та технічної літератури. **1927**. Народився Олекса Тихий — український дисидент і правозахисник, педагог, мовознавець, член-засновник Української гельсінської групи. **1944**. Започаткування нагород Української повстанської армії. **1945**. Звільнені в'язні нацистського концтабору в Освенцімі (Польща). **1992**. Кабінет Міністрів України прийняв Постанову «Про створення державного патентного відомства». **2015**. Загинув під час бою поблизу смт Верхньоторецьке Донецької області Євген Кравчик — солдат, Збройні Сили України. Нагороджений орденом «За мужність» ІІІ ступеня (2015-й, посмертно).

АКТУАЛЬНО

Український Червоний Хрест пройде міжнародний аудит

Товариство Червоного Хреста України пройде міжнародний незалежний аудит. Про це «Голосу України» повідомив президент організації Іван Усіченко. За його словами, таке рішення було прийнято під час засідання президії правління товариства 22 січня.

— Ми робимо цей крок у відповідь на виявлені громадськими структурами факти порушень у використанні благодійної допомоги, які мали місце в деяких столичних районних організаціях ТЧХУ, — сказав він. — Вважаємо несправедливим звинувачення в корупції всього українського Червоного Хреста. Тим більше що протягом 2014—2015 рр. гуманітарна допомога була надана майже мільйону осіб, які постраждали під час конфлікту на сході України, у тому числі внутрішнім переселенцям. За весь період український Червоний Хрест отримав близько 14 млн. швейцарських франків, що дало змогу забезпечити вразливі категорії населення продуктовими і непродуктовими наборами та ваучерами, предметами домашнього побуту, медичними ваучерами, гігієнічними наборами тощо.

Іван Усіченко зазначив, що в товаристві оперативно відреагували на публічне звинувачення і вдалися до внутрішньої перевірки, почавши її з київських міської та обласної організацій, з широким залученням до неї представників недержавних організацій. У ході її першого етапу були виявлені випадки неправильної звітності, які вимагають додаткового вивчення та опрацювання. Тому вирішено продовжити перевірку. Іншим обласним організаціям рекомендовано самостійно прийняти рішення щодо перевірки діяльності своїх районних та міськрайонних організацій із залученням незалежних експертів та перейти на електронний облік документації. «Ми усвідомлюємо свою високу відповідальність не лише перед суспільством, а й перед колегами з країн-донорів, які надають гуманітарну допомогу через Червоний Хрест. Втрата їхньої довіри може дорого коштувати товариству і нашим співвітчизникам», — резюмував президент ТЧХУ.

Проблем з медоглядом у водіїв поменшало

Віднині право проводити медичні огляди водіїв мають усі без винятку медичні заклади. З 7 січня 2016 року Державна регуляторна служба України зупинила дію двох пунктів спільного наказу МВС України та МОЗ від 31.01.2013 № 65/80, що регулює порядок проведення медоглядів кандидатів у водії та водіїв. Тим самим скасовано корупційну схему, через яку водіям потрібно було викласти чимало коштів за проходження медичного огляду чи отримання довідки у певному медичному закладі.

«Медичний огляд водіїв був, є і буде обов'язковим відповідно до статті 45 Закону України «Про дорожній рух», заявила голова ДРС Ксенія Ляпіна. Але якщо раніше діяла схема, коли його могли проводити тільки окремі медичні заклади, то тепер цю монополію порушено, зазначила вона.

Вл. інф.

Що важливіше — мир чи справедливість?

А як би ви відповіли на це запитання?

Серед політиків, правозахисників та й простих людей точаться дискусії стосовно того, що сьогодні важливіше — мир чи справедливість? Міркувань з цього приводу багато, проте однозначної відповіді немає. Актуальність теми зростає залежно від того, наскільки активізується питання про амністію в рамках Мінських домовленостей. З одного боку, заради миру Україна погоджується амністувати певну категорію сепаратистів, з другого — не може вибачити загибель та катувань і мирного населення, і військових ЗСУ з боку проросійських бойовиків. І тут знову постають запитання: «Чи може настати мир на Донбасі, коли не буде відновлена справедливість, коли люди, винні в тяжких злочинах, не будуть покарані? І чи вартий нашої гідності мир, якщо ми підемо на поступки сепаратистам?» Тих, хто здійснює документування порушення прав людини, ці питання хвилюють особливо гостро.

У Сєвєродонецьку документувати злочини бойовиків почали одразу після визволення міста влітку 2014 року. Практично через тиждень тут утворили неформальний рух «Очищення», який на той час намагався об'єднати людей, котрі пережили окупацію міста чи навпаки вимушені були покинути його в пошуку безпеки. Головною метою руху був аналіз процесів, що відбуваються, а також фіксування основних подій, опитування людей. Такий «розбір польотів» вивів громадських активістів на проект, який сьогодні називається «Документування порушення прав людини у ході збройного конфлікту». Згодом сєвєродончани влилися в коаліцію, яка називається «Справедливість заради миру на Донбасі».

Коаліції вже рік, і вона напрацювала багато цінного матеріалу, який увійшов до книжки «Ті, що пережили пекло» **(на знімку)**. По суті, це свідчення України про злочини, що коються проти людей Донбасу, щоб міжнародна спільнота усвідомила весь масштаб порушення прав людини, які тут відбуваються.

Громадські активісти зізнаються, що збирати інформацію було важко. Більшість людей, які пройшли крізь тортури, спілкуватися відмовлялися. В одному випадку не хотіли знову роз'ятрити серце, в іншому — боялися постраждати через свої одкровення, адже жодних гарантій безпеки, на жаль, їм ніхто не дає. Книжку створено за сповідями 150 осіб, які згодилися говорити про свої поневіряння.

Під час дослідження вдалось отримати інформацію про 79 місць несвободи на непідконтрольній Україні території Донецької та Луганської областей, які можна ідентифікувати за адресою чи детальним описом. Проте свідчення потерпілих вказують на існування значно ширшої мережі неофіційних місць тримання, через які пройшли щонайменше майже 2800 осіб.

У своїй роботі з документування злочинів бойовиків громадські активісти зіткнулися ще з однією проблемою. Розслідуванням злочинів, скоєних в «республіці», займаються працівники поліції, а в окремих випадках — СБУ. Але велика кількість таких злочинів спричинила надмірне навантаження на правоохоронну систему. Тому, як зазначають представники громадськості, розслідування ведуться поверхово і у більшості без результату. Неналежна ефективність розслідування пояснюється також загрозою розголошення інформації про жертв на територіях, не підконтрольних Україні, а це робить жертви вразливими і утримує їх від активної участі у розслідуванні. Крім того, низькі результати у розслідуванні обумовлені ще й тим, що українські правоохоронці не мають доступу до територій, де були вчинені злочини, аби провести процесуальні дії. Так само вони не мають змоги затримати тих, хто підозрюється у тортурах.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

«Головне — не замикатися в собі»

У грудні «Голос України» розповідав про кримських військовиків, які не зрадили присяги і перебралися до Навчального центру ВМС у Миколаєві. Миколаївська область прийняла чимало українських військовослужбовців з Криму — моряків, льотчиків з «Бельбеку», морпіхів з Феодосії... Але чимало було й цивільних, які не змогли, не захотіли змиритися з тим, що сталося, і з різних причин обрали Миколаївщину своєю новою домівкою.

Як повідомили нам у Миколаївській обласній службі зайнятості, за період з 1 жовтня 2014 року по 14 січня 2016 року до них звернулося 148 переселенців з АРК. З них 76 осіб одержали статус безробітного, решті надано весь спектр профінформаційних послуг.

Волонтери порадили поспілкуватися з Наталею Остряніною **(на знімку)**, переселенкою з Керчі, активною учасницею заходів з допомоги українській армії. Залишивши в Криму два налагоджені бізнеси — фірму з вирощування кроликів і фінансове консультування, маючи з джерел постійного доходу лише мінімальну пенсію, вона не тільки намагається налагодити нову справу на новому місці, а й активно бере участь у допомозі Збройним Силам.

Сама Наталя Іванівна родом з Росії, але з 17 років живе в Україні. Вихованви дітей в українській культурі, вона важко перенесла раптову «втрату свідомості», як вона каже, оточуючих.

— Розлучатися зі своєю справою було непросто, але життя привчило до труднощів. Мені було важко, бо виявилося, що оточуючих я не до кінця розуміла. Багато хто був ніби зачарований. До того 23 роки я ні від кого не чула про бажання приєднатися до Росії. Боляче було бачити, що ми нічого не зробили для запобігання цьому.

Тому ще на початку березня Наталя Іванівна переїхала до Миколаєва, де мешкали її діти.

— У Криму дуже багато людей з проукраїнськими поглядами. Вони залишилися там з різних причин. У когось старі родичі, хтось надто прив'язаний до рідної землі, — ділиться вона своїми враженнями.

Попри втрату бізнесу й землі (продати яку не вдається через дії російської адміністрації), складне матеріальне становище, Наталя Іванівна дивиться у майбутнє з оптимізмом і впевнена, що Крим обов'язково буде українським.

— Звичайно, було важко перший рік. Депресія була страшна, але я по життю людина активна, стала налагоджувати коло спілкування серед миколаївців і переселенців, шукати собі заняття. Відновлюватиму фінансове консультування. З молодшим сином взяли землю в оренду й намагаємося якось виживати. Адже головне — не замикатися в собі, — каже Наталя Остряніна.

Нині вона збирається поліпшити англійську мову в рамках проекту посольства США «Ділова англійська он-лайн для переселенців», який реалізують у Центральній міській бібліотеці ім. Кропивницького.

— Крім Миколаївщини, проект діє ще в чотирьох регіонах України. У рамках кожного модуля навчаються 60 переселенців з Криму і Донбасу, які володіють певними знаннями з англійської і хочуть поліпшити їх для розширення можливостей працевлаштування. Особливість проекту — те, що він дає змогу поліпшувати знання іноземної мови й одночасно займатися основною діяльністю. Відсотків 70 навчального матеріалу надходить за допомогою онлайн-технологій, — розповідає координатор проекту, завідувач відділу обслуговування користувачів Наталя Морква.

Кирило РИЖАНОВ.
Миколаївська область.

Фото надано Наталею Остряніною.

ЦИФРА

Станом на 25 січня 2016 року, за даними структурних підрозділів соціального захисту населення обласних та Київської міської державних адміністрацій, взято на облік 1 695 270 переселенців, або 1 339 516 сімей, з Донбасу і Криму.

705 386 родин звернулися за призначенням грошової допомоги, 661 086 з них таку допомогу призначено.

З початку 2016 року отримувачам перераховано 240,58 тис. гривень.

Міністерство соціальної політики України.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Алла ДОДАТКО, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91
poliprint@ukr.net

Зам. 5988

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

